

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ 1/2525 (สมัยสามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ 6 พฤษภาคม พุทธศักราช 2525
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา 09.25 นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม 250 คน
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้สมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม
ระเบียบวาระที่ 1 เป็นเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
เนื่องด้วยได้มีพระบรมราชโองการประกาศพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภาสมัย -
ประชุมสามัญประจำปี พ.ศ. 2525 จึงขอเชิญท่านสมาชิกโปรดยืนขึ้น เพื่อฟังพระบรมราช-
โองการ
(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)
พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) :

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องที่ 2 ผมได้รับแจ้งว่าคุณประยูร โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2525 เพื่อเป็นเกียรติแก่ท่านผู้ล่วงลับไปแล้ว จึงขอเชิญท่านสมาชิกโปรดยืนขึ้นแสดงความไว้อาลัย

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อแสดงความไว้อาลัยเป็นเวลา 1 นาที)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องที่ 3 ทางประธานคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติแจ้งมาว่า ในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติในระหว่างปิดสมัยประชุมสามัญรัฐสภา ประจำปี 2524 ที่ประชุมคณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เสนอ และมีมติไม่ให้คำรับรอง ดังนี้

1. ร่างพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่...) พ.ศ.
(นายมนอนินทร์ รินคำ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
2. ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายคณิน บุญสุวรรณ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
3. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายคณิน บุญสุวรรณ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
4. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยดงอู่ผึ้ง พ.ศ.
(นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
5. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2525 (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
6. ร่างพระราชบัญญัติโอนวิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ และวิทยาลัยเทคนิคยโสธร จากกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ วิทยาลัยเกษตรกรรมอุบลราชธานี วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ และวิทยาลัยเกษตรกรรมยโสธร จากกองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ วิทยาลัยครูอุบลราชธานี จากกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ วิทยาลัยพลศึกษาศรีสะเกษ จากกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลอุบลราชธานี จากกองวิทยาลัยพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ไปสังกัดมหาวิทยาลัยดงอู่ผึ้ง พ.ศ. ...
(นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
7. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสว่างแดนดิน พ.ศ. (พันตรี สีห์พนม วิชิตวารสาร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
8. ร่างพระราชบัญญัติโอนวิทยาลัยครูสกลนคร และวิทยาลัยครูอุตรธานี จากกรมการ

ฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย และวิทยาลัยเทคนิคนครพนม จากกองวิทยาลัยเทคนิค-กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ วิทยาลัยเกษตรกรรมอุดรธานี วิทยาลัยเกษตรกรรมนครพนม จากกองวิทยาลัยเกษตรกรรมกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพลศึกษาอุดรธานี กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปสังกัดมหาวิทยาลัยสว่างแดนดิน พ.ศ.

(พันตรี สีห์พนม วิชิตวรสาร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

9. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (พันตรี สีห์พนม วิชิตวรสาร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

เรื่องที่ 4 ด้วยคณะรัฐมนตรีได้เสนอรายงานผลการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2523 พร้อมด้วยความเห็นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อรับทราบ

นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคประชากรไทย เท่าที่ผมสังเกตและผมได้อ่านจากในนั้นะครับ การรายงานของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ผมมีข้อฝากไปถึงรัฐบาลสักหนึ่งนะครับว่า จากหลักฐานการตรวจสอบของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินปรากฏว่ามีการทุจริตส่วนใหญ่เกิดจากข้าราชการซ้ำกันบ่อย ๆ ทั้งนี้เนื่องจากว่าข้าราชการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่ทางราชการวางเอาไว้ และผู้บังคับบัญชาที่ขาดความรับผิดชอบก็อยากจะฝากทางรัฐบาลว่า เมื่อได้อ่านดูแล้วผมมีความเศร้าใจ ทุก ๆ ปีเป็นอย่างนั้น และทางรัฐบาลได้หาทางแก้ไขข้อบกพร่องสิ่งที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ซาก ๆ เหล่านี้ไม่ให้เกิดขึ้นอีกในปีงบประมาณนี้หรือปีงบประมาณต่อ ๆ ไปอีกบ้างหรือไม่ นี่ประเด็นที่ 1

ประเด็นที่ 2 การทุจริตที่เกิดจากการรายงานของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินนั้นมากที่สุดคือ งานก่อสร้างกับงานจัดซื้อ ทั้งงานก่อสร้างและงานจัดซื้อนั้นก็เกิดจากความไม่เอาใจใส่ของข้าราชการซึ่งเป็นมือเป็นเท้าของรัฐบาล เมื่อเป็นอย่างนั้นนโยบายของรัฐบาลก็ไม่สัมฤทธิ์ผลและเงินงบประมาณที่เสียไปแต่ละปี ๆ จะต้องให้มีการตรวจสอบไล่จับกุมคุมขังของคนพวกนี้ผู้นั้นก็จะเป็นภาระหนักของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และก็โอคครวญอยู่ในนี้ว่าข้าราชการมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอในการตรวจสอบจับคนทุจริต ถ้าหากเป็นอย่างนี้เราเห็นจะต้องเพิ่มเจ้าหน้าที่ของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินขึ้นอีกเพื่อไล่จับข้าราชการชั่ว ๆ ซึ่งตามปกติข้าราชการส่วนใหญ่ก็ได้รับสวัสดิการ ได้รับการอยู่ดีกินดีมากกว่าประชาชนมากโขอยู่แล้ว และทางรัฐบาลจะมีทางควบคุมข้าราชการซึ่งเป็นมือเป็นเท้าของรัฐบาลนี้ให้เกิดความสัมฤทธิ์ผลตามนโยบายที่ได้แถลงต่อสภาไว้อย่างไรบ้าง ขอฝากไว้สัก 2 ข้อนะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลก็รับฝากไปนะครับ เชิญครับ

นายเซว่งศักดิ์ เศรษฐศาสตร์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เซว่งศักดิ์ เศรษฐศาสตร์ จากอุบลราชธานี พรรคสยามประชาธิปไตย กระผมขออาศัยอำนาจข้อ บังคับที่ 37 เรียนปรึกษาท่านผู้เป็นประธาน กระผมเป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติตั้งมหาวิทยาลัย คงอยู่ฝั่งขึ้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีวัตถุประสงค์ต้องการอยากจะเอาวิทยาลัยต่าง ๆ ใน จังหวัดยโสธร จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอุบลราชธานี ตั้งเป็นมหาวิทยาลัยโดยใช้สถานศึกษา เดิมและอาจารย์คนเดิม โดยไม่ต้องเสียงบประมาณในการที่จะกำหนดอัตราตำแหน่งเพิ่มขึ้นแต่ อย่งไร เหตุผลที่กระผมเสนอมหาวิทยาลัยคงอยู่ฝั่งก็เนื่องจากเห็นว่าจังหวัดอุบลราชธานีเป็น จังหวัดใหญ่ ห่างจากจังหวัดมหาสารคามเกือบ 200 กิโลเมตร เพราะฉะนั้นถ้าหากให้อุบล- ราชธานีเป็นมหาวิทยาลัยแล้ว ก็จะบริการทางด้านวิชาการให้กับประชาชนใน 3 จังหวัดดังที่ กระผมได้ประธานทราบเรียนมาแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะเรียนท่านประธานผ่านไปยัง รัฐบาลผู้เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาในเรื่องนี้ และกระผม เองอยากจะเรียนว่า กระผมสงสัยว่าคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติเอา อะไรเป็นหลักทำไมไม่รับรองเกี่ยวกับ พ.ร.บ. การเงิน ทำไมไม่มองเห็นความสำคัญของการ- ศึกษาของบ้านเมือง บางแห่งมหาวิทยาลัยไปจุกกันอยู่เป็นกระจุก ๆ เหมือนกับกระเทียม แต่ บางแห่งห่างไกลอย่างภาคเหนือ ภาคอีสาน อย่างนี้เป็นต้นทำไมไม่คิดถึงความต้องการของ ประชาชนในด้านการศึกษา ถ้าหากมหาวิทยาลัยตั้งอยู่ใกล้เขาก็จะได้มีโอกาส คนยากจน ทั้งหลายจะได้เรียน กระผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า คนจนนี้เราไม่มีอะไรเป็นเครื่องพิสูจน์ หรือกว่า มันสมองมันจะไม่เข้าชั้นหรือว่าเป็นคนที่มี ไอ.คิว. ต่ำ กระผมอยากเรียนว่าถ้าหาก เขามีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียนแล้วนะครับ ท่านผู้เป็นประธานอาจจะได้มีโอกาสเป็นใหญ่เป็นโต ได้ ที่กระผมเรียนอย่างนี้ไม่ใช่ว่าจะมาพูดเพื่อที่จะแขวะทางรัฐบาลแต่อยากจะให้มองเห็น ไม่ ใช่ว่าท่านมีอำนาจแล้วมันจะตั้งขึ้นมากก็ตัดมันไป บ้านเมืองมันจะอยู่ได้อย่างไร ท่านผู้เป็น ประธานครับ ถ้า ส.ส. ขึ้นมาถ้าไม่ใช่ฝ่ายรัฐบาลให้ตัด ตัดหมด กระผมอยากจะเรียนท่านผู้ เป็นประธานว่า ถ้าหากถึงเวลาเราต้องการอยากจะพัฒนาทางด้านการศึกษาแล้วนะครับ เพื่อ เป็นพื้นฐานให้ประชาชนเขาได้สำนึกในความรับผิดชอบในหน้าที่ประชาชนคนไทยก็ควรจะให้ ความ สนับสนุน กระผมจึงขอฝากทางรัฐบาลไว้ด้วยครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอรัฐบาลช่วยรับฝากไปด้วยนะครับ

ต่อไปเรื่องที่ 5 ด้วยสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งว่าตามที่คณะรัฐมนตรี ได้ขอขยายเวลาเสนอร่างพระราชบัญญัติสุรา ซึ่งเสนอโดยคุณฤทธิ อินทนันท์มีกำหนด 30 วันซึ่ง จะครบกำหนดในวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2525 คณะรัฐมนตรีได้ขอขยายเวลาเป็นครั้งที่ 2 ออก ไปอีก 30 วันครบกำหนดในวันที่ 22 มีนาคม 2525 และขอขยายเวลาต่อจากวันที่ 22 มีนาคม ไปอีก 30 วัน รวมเวลาที่จะต้องขอขยายเวลาเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นเวลา 60

วัน และความจริงรัฐบาลก็ได้ส่งเข้ามาสู่สภาแล้วนะครับ ถ้าที่ประชุมไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าให้ขยายเวลาได้ตามนี้

ต่อไปครับ ผมได้รับหนังสือจากเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า ร่างพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... ของคุณฤทธิ อินทนันท์ เป็นผู้เสนอ ทางคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเสร็จแล้วเห็นว่า กระทรวงการคลังได้แก้ไขระเบียบการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลสุราซึ่งสอดคล้องกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติสุรา ที่คุณฤทธิ อินทนันท์ เป็นผู้เสนอแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องออกกฎหมาย และได้ส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวคืนมาเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาดำเนินการต่อไป ผมก็ได้บรรจุเข้าระเบียบวาระไว้แล้วตามระเบียบวาระที่ 6.14 ก็แล้วแต่คุณฤทธิ อินทนันท์ ยังจะตั้งใจที่จะเสนอร่างกฎหมายนี้ต่อไปไหม ถ้าตั้งใจก็เอาไว้ว่าตอนหลังตามระเบียบวาระ ถ้าไม่ตั้งใจเขาก็แก้ไขระเบียบวาระให้แล้วจะถอนเสียก็ได้แจ้งให้ทราบ

ต่อไปเรื่องที่ 6 สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้แจ้งว่า ตามที่ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ของคุณสมัคร สุนทรเวช กับคณะ เป็นผู้เสนอ เพื่อให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีพิจารณาให้คำรับรอง เนื่องจากเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินนั้น ขณะนี้ร่างพระราชบัญญัตินี้กำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

ต่อไปเรื่องที่ 7 ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาหารถยนต์บรรทุกฝ่าฝืนกฎหมายโดยบรรทุกน้ำหนักเกินอัตรากำหนด แจ้งว่า ตามที่สภามีมติให้ศึกษาเรื่องนี้ให้เสร็จภายใน 30 วันนั้น ครบกำหนดในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2525 แต่ยังไม่สามารถพิจารณาศึกษาปัญหาดังกล่าวให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดได้ จึงขอขยายเวลาต่อไปอีก 60 วัน ผมได้พิจารณาแล้วเห็นเป็นการสมควร เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของสภา จึงได้อนุญาตให้คณะกรรมการนี้ขยายเวลาการทำงานต่อไปได้ตามข้อบังคับ ข้อ 84

ต่อไปเรื่องที่ 8 คณะรัฐมนตรีได้เสนอรายงานผลการตรวจสอบรายงานการรับจ่ายเงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2523 ต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อรับทราบ ซึ่งได้ส่งไปให้ท่านแล้วนะครับ

ต่อไปครับ ประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 4/2525 (วิสามัญ สมัยที่สอง) เมื่อวันศุกร์ที่ 22 มกราคม 2525 ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ ร่างพระราชบัญญัติการผังเมือง และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญ ศาลยุติธรรม ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วครับ

ต่อไปครับ ทางสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ขอรับร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งคุณสมัคร สุนทรเวช กับคณะ เป็นผู้เสนอ ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ นั้น ทางคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่าร่างพระราช-

บัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติสำคัญอันเกี่ยวกับความมั่นคงของราชอาณาจักร จึงได้เสนอ เพื่อให้ท่านประธานรัฐสภาพิจารณานำเสนอที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาพิจารณาต่อไป

ต่อไปครับ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ขอรับ ร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ของคุณอนันต์ บูรณวิเศษ กับคณะ เป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติธนาคารเกี่ยวกับการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ของ คุณพล กุรุพิลวคุปต์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ ไปพิจารณาก่อนรับหลักการนั้น ทางคณะรัฐมนตรีได้ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว พร้อมทั้งยกร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการ เกษตรและสหกรณ์การเกษตรขึ้นฉบับหนึ่ง และได้พิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติสำคัญอันเกี่ยวกับความมั่นคงของเศรษฐกิจของประเทศ จึงได้เสนอเพื่อ ให้ประธานรัฐสภาพิจารณานำเสนอที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาพิจารณาต่อไป ก็ขอเรียนให้ที่ ประชุมทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ 2 รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2524 (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ 23 กรกฎาคม 2524 ครั้งที่ 15/2524 (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ 30 กรกฎาคม 2524 ครั้งที่ 16/2524 (สมัยสามัญ) วันอังคารที่ 4 สิงหาคม 2524 และครั้งที่ 1/2524 (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ 25 กันยายน 2524 ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้วาง ไว้เพื่อให้ท่านสมาชิกตรวจดูตั้งแต่วันศุกร์ที่ 5 มีนาคม 2525 แล้ว สมาชิกท่านใดจะขอแก้ไข เพิ่มเติมประการใดหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในเรื่องนี้ไม่ได้มีผู้ยื่นขอแก้ไขไว้ครับ เมื่อไม่มีท่านสมาชิก ในที่ประชุมยื่นขอแก้ไขเพิ่มเติมประการใด ก็ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมทั้ง 4 ครั้ง ดังกล่าวแล้วนะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนครับ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พ.ศ. คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ขอเชิญ คณะรัฐมนตรีแถลงเหตุผลครับ

พลตรี ประมาณ อติเรกสาร (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พ.ศ.

โดยมีหลักการ ให้มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ด้วยเหตุผล เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติและถวายเป็นความรักภักดีในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ที่ได้ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจอันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนจึงในวโรกาสที่เจริญพระชนมายุ 50 พรรษา สมควรให้มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ผมขอความกรุณาขอถามมติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าเห็นด้วยเป็นเอกฉันท์

พลตรี ประมาณ อติเรกสาร (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอความกรุณาต่อสภานี้ขอพิจารณา 3 วาระรวด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอพิจารณา 3 วาระ คือตั้งกรรมาธิการเต็มสภา ผมขอมติที่ประชุม ผู้ใดคัดค้านหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าผู้ใดเห็นด้วยว่าจะพิจารณาเป็น 3 วาระ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เห็นด้วยไม่มีนะครับ เป็นเอกฉันท์ ก็เป็นอันว่าสภานี้ให้พิจารณารวดเดียว 3 วาระ ขอเชิญครับท่านเลขา

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) :

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะพอใจแล้วนะครับ เชิญท่านเลขา ต่อไปครับ
พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) :

"มาตรา 3 ให้มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ลักษณะเป็นเหรียญเงินรูปกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง 3.1 เซนติเมตร ด้านหน้า กลางเหรียญมีพระฉายาลักษณ์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ภายในวงขอบเหรียญด้านขวามีข้อความว่า "สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์" ด้านซ้ายมีข้อความว่า "พระบรมราชินีนาถ" ด้านหลัง กลางเหรียญมีพระนามาภิไธยย่อ "สก" ไชว ภายใต้อักษรย่อ "สก" ด้านหลังเหรียญมีข้อความว่า "เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระบรมราชินีนาถ พ.ศ. 2525" เบื้องบนมีมงกุฎชคดียราชานารี ไม่มีพระเจอน หลังมงกุฎมีห่วงสำหรับบุรุษใช้ห้อยกับแพรแถบ กว้าง 3.1 เซนติเมตร พื้นของแพรแถบเป็นสีฟ้าอันเป็นสีประจำตัวพระราชสมภพของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ริมด้านขวาและด้านซ้ายของแพรแถบเป็นริ้วสีเหลืองอันเป็นสีประจำมหจักรีบรมราชวงศ์ สำหรับสตรีใช้ห้อยกับแพรแถบดังกล่าวผูกเป็นรูปแมลงปอ

มาตรา 4 บุคคลมีสิทธิประดับเหรียญนี้ได้ตั้งแต่วันที่ 12 สิงหาคม 2525 เป็นต้นไป

มาตรา 5 การประดับเหรียญนี้ให้ประดับได้อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ หากไม่ประดับอย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จะประดับโดยใช้ห้อยคอหรือโดยวิธีอื่นที่สมควรโดยไม่มีแพรแถบก็ได้

มาตรา 6 ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับการสร้างเหรียญและกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้"

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ กระผมสงสัยมาตรา 6 นะครับ โดยทั่วไปในหลักบัญญัติกฎหมายทุกฉบับก็จะบัญญัติไว้แต่เพียงให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้รับผิดชอบและรักษาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติแต่ปรากฏว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในมาตรา 6 ให้อำนาจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับการสร้างเหรียญและกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นเมื่อบัญญัติกฎหมายไว้แบบนี้ก็แสดงว่าให้อำนาจนายกรัฐมนตรีกับอำนาจกระทรวงการคลังพร้อมกันก็เป็นการซ้อนอำนาจ ถ้าหากนายกรัฐมนตรีมีความเห็นขัดแย้งในบางอย่างเกี่ยวกับในการปฏิบัติหรือการออกกฎกระทรวง จะไม่เกิดเหตุขัดข้องในทางปฏิบัติหรืออย่างไร กระผมอยากจะเรียนถามทางผู้เชี่ยวชาญกฎหมายทางรัฐบาลครับได้โปรดชี้ให้สภาเข้าใจว่าเหตุใดจึงต้องบัญญัติแตกต่างกันอย่างนี้ หรือท่านจะมีเหตุผลเหมือนกับคำว่า "ถัดไป" อย่างนั้นหรืออย่างไร กระผมอยากจะฟังอีกครั้งหนึ่งครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ การกำหนดให้รัฐมนตรีท่านใดเป็นผู้รักษาการนั้น เราพิจารณาจากว่ากิจการที่จะต้องทำนั้นเกี่ยวข้องกับรัฐมนตรีกระทรวงใดบ้าง จะเห็นว่าในกฎหมายหลายฉบับที่มีความเกี่ยวเนื่องกันหลายกระทรวงก็จะมีรัฐมนตรีแต่ละกระทรวงเป็นผู้รักษาการ มีอีกเรื่องหนึ่งที่ใครจะทราบเรียนก็คือว่า ถ้าเป็นกฎหมายที่เป็นลักษณะกลางไม่มีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงใดโดยเฉพาะ นายกรัฐมนตรีก็จะเป็นผู้รักษาการ ในกฎหมายฉบับนี้มีลักษณะอยู่ 2 ลักษณะ คือ ลักษณะกลาง คือการประดับเหรียญต่าง ๆ ซึ่งจะไม่มีการกระทรวงใดเป็นผู้เกี่ยวข้องโดยตรง ฉะนั้นก็ต้องมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการ อีกลักษณะหนึ่ง คือการสร้างเหรียญซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลังโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ต้องเข้ามาเป็นผู้รักษาการ ความขัดแย้งกันจะไม่มีเพราะเหตุที่ว่าเมื่อเวลาออกกฎหมายทั้ง 2 ท่านก็จะเป็นคนลงนามประกาศในกฎกระทรวงนั้น ๆ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังเกิดความสงสัยอยู่ว่า ถ้าหากจะแยกออกเป็นการประดับ ก็คือ ให้รัฐมนตรีท่านหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบแล้วก็การสร้างเป็นอีกท่านหนึ่งรับผิดชอบ กระผมเห็นว่าในพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า การประดับจะเป็นหน้าที่ใคร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประดับในนามพระปรมาภิไธยก็ไม่เห็นจะเสียหายอะไร หรือไม่สมควรก็อย่างนั้นหรืออย่างไร กระผมอยากจะเรียนถามทำไมบางอย่างรัฐมนตรีประจำกระทรวงนี้ก็ประดับได้ การสร้างกับการประดับก็เป็นของคู่กัน ทำไมต้องไปแยกให้วุ่นวาย จำเป็นด้วยหรือ กระผมกลัวว่าเวลาปฏิบัติจริง ๆ จะขัดข้อง เวลาขัดข้องแล้วท่านก็อ้างว่า เออ อันนี้บัญญัติไว้ 2 อย่าง คุณก็ต้องคำนึงถึงซี ที่ข้าหน่วยออกซ้ำหรือว่าดำเนินกิจการซ้ำก็เพราะมีรัฐมนตรีรับผิดชอบ 2 ท่าน รัฐบาลก็ออกอย่างนี้ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะเรียนถามถ้าเหตุผลสั้น ๆ อย่างนี้กระผมเห็นว่าน่าจะเอาเพียงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็พอแล้ว เพราะการประดับเป็นภาคปฏิบัติรับไม่ได้เกี่ยวข้องกับกฎหมายอะไรมากมายหรอก ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคกิจสังคม กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวข้องกับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ น่าจะเป็นเรื่องของงานของสำนักนายกรัฐมนตรี เพราะไม่ได้เกี่ยวกับเหรียญกษาปณ์ใด ๆ ทั้งสิ้น เหรียญนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประดับในตนเอง เครื่องราชอิสริยาภรณ์นะครับ เพราะฉะนั้นน่าจะเป็งานของกองประกาศิต สำนักนายก ไม่น่าจะเกี่ยวกับกระทรวงการคลังกระผมคิดว่าน่าจะให้อำนาจเฉพาะนายกรัฐมนตรีเท่านั้นเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงขอแปรญัตติตัดคำว่า "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง" ออกเสียครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองหรือไม่ครับ เสนอแปรญัตติ ไม่ต้องนะครับเต็มสภาขอโทษ มีอีกหรือไม่ครับ ไม่มีนะครับ เชิญครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เมื่อสักครู่นี้ผมอาจจะชี้แจงไม่ละเอียดพอนะครับ ที่ว่าระดับมิได้หมายความว่าใครเป็นคนระดับ แต่การดูแลเรื่องการระดับ การที่กฎหมายกำหนดให้มีรัฐมนตรีรักษาการก็เพื่อความสะดวกหรือประโยชน์ของทางรัฐสภาในการที่จะควบคุมดูแลการปฏิบัติการตามกฎหมายว่าเมื่อถึงคราวที่จะคำหนดิเตียนจะว่าใครหรือจะพูดจากับใครเป็นการเฉพาะตัว ในเรื่องของการระดับนั้นเป็นเรื่องทั่วไป เป็นเรื่องกลาง ถ้าสมมุติว่าให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นคนรักษาการแต่เพียงคนเดียว เมื่อถึงคราวที่ท่านจะตั้งกระทู้ถามหรือในขนาดหนักก็จะอภิปรายไม่ไว้วางใจนั้นท่านจะไปว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็จะไม่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้น นายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้ดูแลทั้งหมดจะครับ จะเป็นคนรับผิดชอบในเรื่องถ้ามีปัญหาว่าใครระดับไม่ถูกต้องอย่างไร นายกรัฐมนตรีก็จะเป็นคนรับผิดชอบในเรื่องนั้น ส่วนในเรื่องการสร้างเหรียญนั้นจะครับ ในส่วนที่เกี่ยวกับการสร้างเหรียญนั้นจะเป็นเรื่องของกระทรวงการคลังที่จะเป็นคนไปออกกำหนดกฎเกณฑ์ว่า เหรียญนั้นจะประกอบไปด้วยโลหะอะไรบ้าง กรมธนารักษ์ซึ่งอยู่ในความดูแลของกระทรวงการคลังจะเป็นคนสร้าง จะเป็นคนกำหนดราคาว่าประชาชนจะซื้อหาได้ด้วยราคาใดสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องหน้าที่ของกระทรวงการคลังโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นจึงต้องมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเข้ามาเป็นผู้รักษาการด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ถอนไหมครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (ชุมพร) : คือกระผมยังมีความข้องใจว่าเหรียญนี้ในพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้กล่าวถึงการจำหน่ายนะครับ ลักษณะที่เขียนไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นลักษณะเฉลิมพระเกียรติและเป็นลักษณะการใช้เหรียญอย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ไม่ได้มีการกำหนดไว้หลายขนาดสำหรับหลายราคาหรืออะไรทั้งสิ้น และไม่ได้พูดถึงการจำหน่ายจ่ายแจกในลักษณะเหรียญกษาปณ์ เป็นลักษณะของการถวายพระเกียรติหรือเป็นการเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เพราะฉะนั้นลักษณะเหล่านี้กระผมคิดว่าน่าจะเป็นเรื่องของทางสำนักนายกรัฐมนตรี เพราะว่าในลักษณะการสร้างเหรียญเหล่านี้สำนักนายกรัฐมนตรีก็สร้างกันอยู่แล้วในลักษณะเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ไม่ใช่ในลักษณะเหรียญกษาปณ์ เพราะฉะนั้นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีตอนใดที่แสดงให้เห็นว่าจะมีลักษณะการใช้เหรียญกษาปณ์ซึ่งเป็นหน้าที่ของกระทรวงการคลัง กระผมคิดว่าไม่น่าจำเป็นที่จะต้องให้มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมารักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ดอกเตอร์ยุพา

นางยุพา อุดมศักดิ์ (พิจิตร) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ยุพา อุดมศักดิ์ ส.ส. พิจิตร กิจสังคมคะ อยากขอเรียนถามท่านประธานสภาไปยังรัฐมนตรีว่า ได้มี พ.ร.บ. ว่าด้วยการสร้างเหรียญมาก่อน อยากจะทราบว่า พ.ร.บ. ฉบับก่อน ๆ ที่ได้กระทำมานั้นมีลักษณะ

อย่างไร เหมือนกับอันนี้หรือต่างไปอย่างไร ขอให้โปรดกรุณาให้ชี้แจงด้วยค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลยครับรัฐมนตรี

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เมื่อเร็ว ๆ นี้เราก็ตอกพระราชบัญญัติว่าด้วยเหรียญเฉลิม 200 ปี ก็ลักษณะอย่างเดียวกันนี้ เหรียญที่ออกในลักษณะของเครื่องราชอิสริยาภรณ์นั้นมีอยู่ 2 ชนิด คือ ออกมาเพื่อสำหรับพระราชทาน อย่างนั้นก็ เป็นเรื่องที่จะพระราชทานให้แก่ผู้ใดก็เป็นเรื่องของในหลวงแต่ว่าในกรณีที่เหรียญที่ออกมาเพื่อสำหรับประชาชนใช้เป็นการทั่วไปโดยไม่ต้องพระราชทานนั้นก็จะต้องใช้วิธีจำหน่าย เพราะรัฐคงไม่สามารถจะแจกให้แก่ราษฎรได้ กรณีอย่างนี้กระทรวงการคลังเข้ามาเกี่ยวเพราะว่าจะต้องเอาไปจำหน่าย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เข้าใจไหมครับ เชิญครับ

นายสมส่วน ศรีนอก (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม สมส่วน ศรีนอก กรรมการ ขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังครับ จะจำหน่ายเหรียญให้กับประชาชนนี้เหรียญละเท่าไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวครับคุณสมส่วนครับ ผมคิดว่าอย่างนั้นะครับ นี่วาระ 2 วาระ 2 เห็นจะไม่ต้องตอบ จะแปรญัตติกี่ว่าหรือสงสัยอะไรนิดหน่อยที่จะแก้ มีไหมครับเชิญ

นายบุญเกิด พิมพ์รเมธากุล (ขอนแก่น) : กระผม บุญเกิด พิมพ์รเมธากุล จากขอนแก่น กระผมอยากถามท่านรัฐมนตรีอีกสักนิดหนึ่งครับ เกี่ยวกับมาตรา 5 อยู่หนึ่งเขาบอกว่าจะประดับโดยใช้ห้อยคอหรือโดยวิธีอื่นที่สมควร ความจริงมันผ่านมาแล้วละครับมันคุ้มไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ เชิญได้

นายบุญเกิด พิมพ์รเมธากุล (ขอนแก่น) : กระผมขออนุญาตท่านประธานจะได้ไหมครับ กระผมสงสัยคำว่า "โดยวิธีอื่นที่สมควร" ถ้ากระผมจะไปห้อยที่กระดุมเสื้อสักเม็ดข้างล่างๆ ตรงนี้จะสมควรไหมครับ กระผมจึงขอความกรุณาว่าท่านบัญญัติอันนี้มา เข้าใจว่าจะให้ห้อยคอก็ห้อยคอไปเลยนะครับ มันจะดีกว่าวิธีอื่นที่เห็นสมควร กระผมว่ามันสมควรของกระผมห้อยไว้ที่แขนนี้ก็ ได้ครับ สมควรของกระผมนะครับ เพราะฉะนั้นคำว่า "โดยที่เห็นสมควร" เป็นข้อความกำกวม มันไม่รู้ว่าอะไรเป็นมาตรฐานของสมควรแล้วสมควรของใคร ใครเป็นตัวกำหนดว่าอันนี้มันถึงสมควร เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะขอตัดครับ แต่กระผมไม่ทราบว่ากระผมจะขออนุญาตท่านได้หรือเปล่าอันนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไรครับ ทางรัฐมนตรีชี้แจง

นายบุญเกิด พิมพ์รเมธากุล (ขอนแก่น) : ครับ ขอให้ท่านรัฐมนตรีช่วยอธิบายสักนิดเถอะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงหน่อยครับ คำว่า "วิธีอื่นที่สมควร"

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่ว่าเป็นวิธีอื่นที่สมควร สมควรของใครนั้น ก็ต้องถือเอาความสมควรของ วิทยุชนครับ ความสมควรของคนทั่วไปนั้นก็มีลักษณะอย่างไร เทรียนั้นเป็นเทรียนที่ประชาชนทั่วไป จะเป็นผู้ประทับ เพราะฉะนั้นการที่จะไปกำหนดกฎเกณฑ์ตายตัวลงไปก็คงจะทำได้ด้วยความลำบาก เพราะประชาชนทั่วไปนั้นไม่มีเครื่องแบบ แล้วแต่ละคนก็มีลักษณะการแต่งกายที่ผิดแผกแตกต่างกันไป การกำหนดกฎเกณฑ์อะไรที่แน่นอนลงไปจะทำได้ด้วยความยาก จึงต้องอาศัยวิทยุชนนั้นเองเป็นเกณฑ์ แต่เมื่อไรถ้าเห็นว่าเราสามารถที่จะกำหนดวิธีการห้อยคอหรือกำหนดวิธีการประทับได้เป็นที่แน่ชัดก็สามารถที่จะออกกฎกระทรวงโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 6 กำหนดได้

นายบุญเกิด พิมพ์รเมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ถ้าหากท่านรัฐมนตรีตอบเพียงเท่านั้นครับ กระผมก็ยังไม่ว่าง กระผมก็ขอความเมตตา อย่างนั้นขออนุญาตตัดออกได้ไหมครับ ขอแปรญัตติตัดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ครับ

นายบุญเกิด พิมพ์รเมธากุล (ขอนแก่น) : คือ มาตรา 5 การประทับเทรียนนี้ให้ประทับได้อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ หากไม่ประทับอย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จะประทับโดยใช้ห้อยคอโดยไม่มีแถบก็ได้ ตัด "โดยวิธีอื่นที่เห็นสมควร" ออก "ไม่ต้องไปห้อยที่อื่น" เอาห้อยที่คอด้านละครับ เพราะว่ากระผมอาจจะกระคุมเม็ดนี้ก็ได้ สมควรของกระผมนี้ครับ ดิดที่แขนของกระผมสองข้างก็ของกระผมมันสมควรนี้ ท่านว่าไม่สมควรก็เรื่องของท่าน เพราะฉะนั้นกระผมถึงขอตัดไปให้ชัดเจนเสีย ไหน ๆ เราก็จะเฉลิมพระเกียรติแล้วก็ให้สมพระเกียรติ ห้อยไว้ที่คอแห่งเดียวครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณสมัคร

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสมัคร สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร อยากกราบเรียนนะครับว่า เท่าที่ได้เคยเห็นมา กระผมเข้าใจว่าคนเขียนกฎหมายฉบับนี้คงจะได้เคยเห็นการประทับอย่างอื่น นอกจากห้อยคอ เทรียนเฉลิมพระเกียรติส่วนมากนั้นผู้คนทั่วไปมีสิทธิ์ที่จะได้ติดทุกคน อย่างที่ว่านะครับ แต่งเครื่องแบบไม่ได้ แต่งตัวไม่ได้ เอาติดเป็นแมลงปอที่ไหนไม่ถนัด ส่วนใหญ่ที่ทำกันนะครับ นอกจากที่ห้อยคอแล้ว เขาก็เอาไปเลี่ยมแล้วก็ติดเป็นแบบเข็มกลัด ลักษณะที่เดียวกันนะครับ แต่ว่าไม่มีแมลงปอมาติดก็ติดแบบเข็มกลัดและอันนี้ใช้กันมาก สุภาพสตรีใช้เป็นเครื่องประดับ กระผมเคยเห็น มีคนเอาจตุตถจุลจอมเกล้า ไม่ติดแมลงปอแล้วก็ใส่เป็นล้อมเพชร เข้าไปแล้วก็ติดเป็นเครื่องประดับ เพราะฉะนั้นกระผมเชื่อว่าที่เขียนไว้นี้คงต้องการเปิดโอกาสให้มากกว่าที่ไปทำห้อยคอกรณีคำว่า "ห้อยคอ" ด้วยเข้าไปที่ยังทำให้กำวม เพราะทำห้อยคอนั้นว่ากันตามจริงมักจะต้องใช้แพรแถบแล้วก็เอาไปใส่ที่ห้อยคอ ซึ่งจะเป็นการผิดลักษณะของเทรียน เพราะนั่นเท่ากับเป็นเครื่องราชอิสริยาภรณ์แบบอื่นไม่ใช่สำหรับเทรียนที่ระลึก กระผมเข้าใจว่าที่เขียนไว้เปิดโอกาสกว้างพอสมควร แล้วก็คำว่า "สมควร" นั้น กระผมเข้าใจว่ารัฐมนตรีมีชัยคงตอบคำถามชัดพอ

สมควร วิทยุชนคือเอาเหรียญไปทำกระดุม 5 อันเลย กระผมก็ว่านั่นก็ไม่สมควร วิทยุชนคงไม่ทำ แต่ว่าจะไว้แค่ห้อยคอคนที่จะทำระดับซึ่งพอสมควรที่สุดที่เดียวกันกับที่ติดแมลงปอนั้นแหละครับ แต่เป็นเหรียญเท่านั้นเอง ทำเป็น เข็มกลัดโดยติดข้างหลังแล้วกลัดกับเสื้อ แต่งชุดอะไรก็กลัดได้ นั่นแหละครับ คือเปิดโอกาสให้ทำได้มากขึ้น กระผมขอเรียนที่ประชุมไว้เป็นข้อสังเกตเท่านั้นครับ เพื่อจะได้ตัดสินใจได้ ขอขอบคุณครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี สำหรับมาตรา 5 ความจริงกระผมเองก็เห็นว่ามันผ่านไปแล้วครับ เมื่อท่านผู้เป็นประธานอนุญาตให้ท่านสมาชิกมาอภิปราย กระผมต้องขอประธานอนุญาตด้วยความจริงนะครับ สำหรับมาตรา 5 ถ้าหากเราคุยด้วยคำในการบัญญัติกฎหมายแล้วก็เห็นว่าไม่มีปัญหาอะไรเลย เพราะหลักใหญ่อยู่ที่ว่ามี การระดับ ถ้าหากไม่ประสงค์จะระดับอย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์จะระดับอย่างไรก็ได้ จะห้อยคอหรือห้อยตรงไหนก็ได้ แต่หลักการอยู่ที่ว่าต้องสมควร คือเหมาะกับเหรียญซึ่งเป็นเหรียญของพระบรมราชินีนาถ เป็นที่เคารพบูชาของประชาชนทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธานครับ ถ้าหากรัฐบาลจะเปิดกว้างให้ประชาชนไม่ต้องระดับอย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เพราะเขาไม่ได้เป็นข้าราชการทุกคนครับ ประชาชนธรรมดาดีมาก เพราะฉะนั้นก็ควรจะเขียนไว้ว่า จะระดับโดยวิธีอื่นที่สมควรโดยไม่มีแพรแถบก็ได้ ไม่ต้องไปบังคับเขาห้อยคอหรือครับ ถ้าหากไม่จำเป็นต้องให้ระดับอย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์หรือครับ ท่านผู้เป็นประธาน เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอประธานอนุญาตแปรญัตติตัดคำว่า "โดยใช้ห้อยคอหรือ" ออก ให้เหลือแต่เพียงว่า "จะระดับโดยวิธีอื่นที่สมควรโดยไม่มีแพรแถบก็ได้" เพื่อเปิดโอกาสให้กว้าง จะเอาไว้ตรงไหนก็ได้ตรงหัวก็ได้ครับ ขอให้เหมาะสมก็พอครับ ท่านผู้เป็นประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเชวงศักดิ์ยืนยันที่จะแปรญัตติอันนี้ใช่หรือไม่ครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ครับ กระผมยืนยันครับ ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตัดตรงไหน

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ตัดคำว่า "โดยใช้ห้อยคอหรือโดย" ออกครับ ให้เหลือแต่เพียง "จะระดับโดยวิธีอื่นที่สมควรโดยไม่มีแพรแถบก็ได้" ครับ อย่างนี้ก็มีโดย อยู่ตั้ง 2 โดยแล้วละครับท่าน ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชากรไทย จังหวัดบุรีรัมย์ ท่านประธานครับ ในมาตรา 5 กระผมจำเป็นต้องจะสนับสนุนคุณบุญเกิด พิมพ์ร เมธากุล ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น ที่ขอตัดคำว่า "หรือโดยวิธีอื่นที่สมควร" เหตุผลที่กระผมขอตัดในฐานะที่เป็นกรรมาธิการเต็มสภาก็เนื่องจากว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้เราเกิดพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เราจะเห็น

ภาพพจน์ทั่ว ๆ ไป คือโดยมากเหรียญตราของประเทศเรามาก และเหรียญสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๙๖ พรรษา เราเทิดสูงเหนือเกล้า โดยมาก ประทานโทษท่านประธานและท่านสมาชิกและกรรมการเต็ม สภานี้โปรดพิจารณาทำให้รอบคอบแม้แต่รูปพระพุทธรูปต่างชาติที่เขาเอาไปไว้ทั่ว ๆ ไป อะไร ๆ ต่าง ๆ นี้ อันนี้สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เอาไปทำกระเบื้องกระเบื้องอะไรต่าง ๆ นี้ก็ว่าสมควรครับ กฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้ให้ชัดแจ้ง ฉะนั้นด้วยเหตุที่กระผมกราบเรียนมานี้กระผมเห็นว่าสมควรที่รัฐบาลโดย ฯพณฯ รองนายก นี้นะครับตัดออกเสียครับ ให้มันชัดแจ้งว่าเราต้อง ห้อยคอ หรือว่าจะ เป็น เข็มกลัดที่หน้าอก อย่างที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ว่ากระผมก็ไม่ชัด ช้องครับ อันนั้นเหมาะที่สุดครับ คืออยู่ที่หน้าอก อยู่ที่หัวใจ หรืออยู่ที่คอ ไม่ใช่อยู่ที่กระดุมหรือว่า อยู่ที่มือที่อะไรต่าง ๆ นี้มันน่าเกลียดมากครับ เพราะว่าเหรียญสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่งกระผมเคารพและเทิด ไว้เหนือเกล้า กระผมจึงขอตัดคำว่า "หรือโดยวิธีอื่นที่สมควร" ตัดออกครับอะไรสมควรทั้งนั้น ในประเทศไทยนี้ครับ เราก็เห็น ๆ อยู่แล้ว ฉะนั้นให้มันชัดแจ้งไปครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวุฒินันท์ หลอดทอง (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวุฒินันท์ หลอดทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคสยามประชาธิปไตย กระผมเห็นว่าเมื่อ ก็นท่านเลขาธิการท่านได้อ่านผ่านไปเรียบร้อยแล้วครับ มาตรา 5 ก็เหมาะสมแล้วนี้ครับท่านประธาน ว่า "มาตรา 5 การประดับเหรียญนี้ให้ประดับได้อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ หากไม่ประดับ อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์แล้ว จะประดับโดยใช้ห้อยคอหรือโดยวิธีอื่นที่สมควรโดยไม่มีแพรแถบ ก็ได้" เวลานี้เรามาพิจารณาถึงมาตรา 6 นะครับท่าน ฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนท่าน- ประธานว่า มาตรา 5 ผ่านไปแล้วครับ เวลานี้พิจารณามาตรา 6 เท่านั้น ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไรหรอกครับ เพราะว่ากรรมการเต็มสภาครับ มาตรา 5 ก็ว่าได้ถ้ายังติดใจอยู่ ถ้าไม่มีแล้วก็ดีแล้วครับ ผมจะได้ขอมติที่ประชุม นะครับ คือ สำหรับมาตรา 5 มีผู้แปรญัตติอยู่ 2 ท่าน ท่านหนึ่งก็คือคุณเชวงศักดิ์ ตัดคำว่า "วิธีอื่นที่สมควร โดยไม่มีแพรแถบ" คนหนึ่งแล้วนะครับ ท่านที่ 2 คุณบุญเกิด ขอตัด "วิธีอื่น" ออกเช่นเดียวกัน ขอโทษครับ คุณเชวงศักดิ์ ว่าอย่างไรครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ของกระผมไม่ใช่ตัดว่า "วิธีอื่นที่ สมควร" ครับท่านผู้เป็นประธาน คือกระผมให้ตัดข้อความคำว่า "ใช้ห้อยคอโดย" ออก มันจะ เหลือข้อความใหม่ว่า "จะประดับโดยวิธีอื่นที่สมควรโดยไม่มีแพรแถบก็ได้" กระผมไม่ได้ตัดแพร แถบนะครับ ท่านผู้เป็นประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือตัดคำว่า "โดยใช้ห้อยคอออก หรือ" ถึง "หรือ" ก็มี อยู่ 2 ท่านเท่านั้นครับ คุณบุญเกิดตัด "วิธีอื่นที่สมควร" ออก ที่นี้ผมจะถามมติที่ประชุมก่อนนะครับ โดยจะถามว่า ท่านผู้ใดเห็นว่า มาตรา 5 ควรจะมีการแก้ไขข้อได้โปรดยกมือขึ้น ส่วนจะแก้ไข

อย่างไรว่าอีกทีหนึ่ง ถ้าเห็นว่าการร่างเดิมที่รัฐบาลร่างมา นี่ก็เป็นระหว่างแก้ไขกับร่างเดิมนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรมีการแก้ไขข้อความในมาตรา 5 โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 13 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาลที่เสนอมานี้ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ 125 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา 5 ที่เห็นว่าควรมีการแก้ไข 13 คะแนน คงไว้ตามร่างเดิม 125 คะแนน ก็เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างเดิมนี้ ต่อมาในมาตรา 6 ก็มีท่านแปรญัตติอยู่ท่านเดียว คือขอให้ตัดคำว่า "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง" ออก ถ้าไม่ถูกต้อง กรุณาหักหัวง ตัดคำว่า "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง" ออก

นายประยูร สุรนิวงศ์ (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม นายประยูร สุรนิวงศ์ จากอุตรธานี พรรคชาติประชาธิปไตย กระผมขอประธานอนุญาตท่านประธานแปรญัตติมาตรา 6 อีกคนหนึ่ง เมื่อก่อนท่านบอกว่ามีอยู่ท่านหนึ่งได้แปรญัตติแล้วคือกระผมได้ฟังเหตุผลที่ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้ให้เหตุผลในการใช้ถ้อยคำในมาตรา 6 กระผมได้ฟังเหตุผลแล้ว จึงขอแปรญัตติตัดคำว่า "และ" ออก แล้วเปลี่ยนคำว่า "และ" นั้นเป็น "หรือ" หมายความว่าจะเป็นท่านนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรับผิดชอบก็ได้ เพราะฉะนั้นขอเปลี่ยนคำว่า "และ" เป็น "หรือ" เพราะถ้าใช้คำว่า "และ" นี้ก็ทั้ง 2 ท่านจะต้องลงนามร่วมกัน ถ้าคำว่า "หรือ" จะต้อง有一位ท่านใดเท่านั้น ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดอีกไหมครับ ไม่มีนะครับ ก็มีอยู่ 2 ท่าน ชัดเจนอยู่แล้วในข้อแปรญัตติ ผมก็จะได้ตามมติที่ประชุม สำหรับมาตรา 6 ท่านผู้ใดเห็นว่าควรมีการแก้ไขตั้งที่ผู้แปรญัตติ 2 ท่านเสนอไว้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 7 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเป็นไปตามร่างเดิมที่เสนอมานี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 103 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านที่เห็นว่าควรมีการแก้ไข 7 คะแนน คงไว้ตามร่างเดิม 103 คะแนน ก็เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างเดิม มีถ้อยคำอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ จะแก้ไขไหมครับ ที่ไม่ใช่เนื้อความ ถ้าไม่มีผมก็จะได้ขอมติที่ประชุมต่อไป เชิญครับ

นายสมส่วน ศรีนอก (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน เมื่อก่อนผมเรียนถามท่านประธานผ่านทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ยังไม่ได้ตอบเลยครับ กระผมสงสัยครับยังข้องใจอยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ความจริงก็คนละเรื่องไปแล้วครับ อันนั้นเรื่องจะซื้อจะขาย หรือจะทำอะไรนั้นเป็นเรื่องภายนอกกฎหมายนี้ ในกฎหมายไม่ได้มีไว้ เพราะฉะนั้นผมถามว่า ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 148 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมนี้รับรองเป็นเอกฉันท์ ประกาศคะแนนเสียหน่อยก็ดีกว่าครับ ที่เห็นชอบด้วย 148 คะแนน

ต่อไปครับ เป็นการพิจารณาให้สภาผู้แทนราษฎรอนุมัติให้ศาลดำเนินการพิจารณา คดีอาชาระหว่างสมัยประชุม ของคุณชูสง่า ฤทธิประศาสน์ เชิญคุณชูสง่าครับ

นายชูสง่า ฤทธิประศาสน์ (เชียงราย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน กระผม ชูสง่า ฤทธิประศาสน์ ส.ส. จากจังหวัดเชียงราย พรรคชาติ-ประชาธิปไตย ตามที่กระผมได้ขออนุมัติเพื่อให้พิจารณาคดีในระหว่างสมัยประชุมนั้น บัดนี้ศาลได้สั่งเมื่อวันที่ 29 เมษายน ให้เลื่อนการพิจารณาทั้งสิ้นไปจนหมดสมัยประชุมสามัญ เพราะฉะนั้น กระผมขอถอนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ

(นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี พรรคสยามประชาธิปไตย ที่มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือ คุณชูสง่า ฤทธิประศาสน์ ได้เสนออนุญัตติเข้ามาในรูปที่จะให้มีการถอนเอกสิทธิ์เกี่ยวกับการดำเนินคดีในศาล กระผมอยากจะเรียนท่านผู้เป็นประธานว่าในความเห็นส่วนตัวนะครับ กระผมเองกับท่านชูสง่า ไม่ได้มีเรื่องโกรธเคืองกันเป็นส่วนตัว แต่โดยหลักเพื่อที่จะให้สภานี้เป็นที่ศักดิ์สิทธิ์เพราะอำนาจเอกสิทธิ์ของสภานั้น ท่านผู้เป็นประธาน เป็นอำนาจของสภาจะอนุญาตให้ถอนหรือไม่ เพราะก่อนจะจับกุมคุมขังก็จะต้องท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจะต้องขอเข้ามายังสภาว่าสภาจะให้ดำเนินการทางคดีอาญาได้หรือไม่ แม้แต่การสอบสวนหรือมีหมายเรียก กฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรานี้ก็บัญญัติห้ามไว้ เพราะฉะนั้นในกรณีที่กฎหมายรัฐธรรมนูญได้ให้อำนาจไว้ก็เพื่อประสงค์มิให้มีการกลั่นแกล้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรณีที่เข้ามาประชุมในสภา เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้ตัวของผู้ที่จะดำเนินคดีในศาลไม่มีอำนาจที่จะมายื่นญัตติให้สภาขออนุมัติหรือไม่อนุมัติเพราะเป็นเรื่องของสภาว่าเอกสิทธิ์อันนี้จะรักษาไว้ได้หรือไม่เพราะฉะนั้นถ้าหากเรายื่นญัตติได้อย่างนี้ก็จะทำให้กฎหมายมาตรานี้ไม่ศักดิ์สิทธิ์หรือไม่สามารถที่จะบังคับได้ เพราะถ้าหากจะให้เขา

ดำเนินการคืออาญาก็น่าจะให้มีการโต้แย้งขึ้นมาในตอนสภาให้อนุญาตไปเมื่อครั้งก่อน เพราะฉะนั้น กระผมจึงอยากจะเรียนปรึกษาท่านผู้เป็นประธานว่า ญัตตินี้จะใช้บังคับได้หรือไม่อยากจะให้มีการตีความว่าได้หรือไม่ตามรัฐธรรมนูญ เพื่อที่จะให้ที่ประชุมนี้พิจารณาเพื่อเป็นบรรทัดฐาน ถ้าหากว่ามีสมาชิกท่านอื่นอาจจะอาศัยอำนาจตามกฎหมายนี้ในการเอาเปรียบเอาวัดคนอื่นเขาได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเรียนที่ประชุมผ่านไประหว่างท่านประธานได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่งก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดมีความเห็น เชิญครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมนายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก พรรคชาติประชาธิปไตยตามที่ทางคุณชูสง่า ฤทธิประศาสน์ ได้ขอให้สภาผู้แทนราษฎรอนุมัติให้ศาลดำเนินการสอบสวนวิธีพิจารณาในศาล โดยปกติแล้วสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งถูกดำเนินการดำเนินคดีนั้นศาลจะเป็นผู้ร้องขอมาต่อสภา เพื่อให้สภาได้วินิจฉัยว่าจะให้ดำเนินคดีในระหว่างสมัยประชุมได้หรือไม่ แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ถูกเป็น จำเลยได้ร้องขอต่อสภาเพื่อขอให้สภาอนุมัติให้ศาลได้พิจารณาคดีในระหว่างสมัยประชุม ซึ่งเป็นการร้องขอซึ่งยังไม่เคยปรากฏมาก่อนในสภา แต่ว่าผลจากการที่หรือเจตนาในการที่ผู้ร้องขอได้ขอให้สภาได้อนุมัตินี้ก็เพื่อประโยชน์และความรวดเร็วในคดีนั้นก็นับว่าเป็นผลดี เพราะผู้ที่ร้องขอนั้นคือเจ้าตัวเองซึ่งส่วนได้เสียในคดีนี้อยู่ด้วย การที่รัฐธรรมนูญต้องบัญญัติไว้โดยจนกระทั่งถือเป็นเอกสิทธิ์นั้นก็เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายในระหว่างสมัยประชุม ซึ่งอาจจะถูกกลั่นแกล้งจับกุมในระหว่างสมัยประชุมซึ่งทำให้ผลในการโหวตเสียงในสภานั้นเปลี่ยนแปลงไปได้ ทั้งนี้เจตนาในการเขียนรัฐธรรมนูญให้ความคุ้มครองแก่ผู้แทนไว้ตรงนี้ แต่การที่จะร้องขอนั้นก็เพื่อประโยชน์ว่าจะจะเป็นผลดีแก่รูปคดีหรือในกระบวนการพิจารณา ถ้าเพื่อความรวดเร็วขึ้น เจ้าตัวก็ร้องขอ สภาก็ไม่น่าจะมีความขัดข้อง ในตัวกระผมเองก็เห็นว่าควรที่จะอนุมัติให้มีการดำเนินคดีได้ เพราะว่าผลจากการดำเนินคดีนั้นเป็นประโยชน์แก่ตัวผู้ร้องเอง และเป็นประโยชน์อีกหลาย ๆ ท่าน ซึ่งในคำร้องขอของผู้ที่ยื่นมานี้ก็ได้อธิบายไว้อย่างแจ่มชัดแล้ว ไม่น่าที่จะมีปัญหาสิ่งใดขัดข้อง กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ ให้ท่านรัฐมนตรีท่านพูดก่อนครับ

นายมารุต บุณนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา 122 เป็นหน้าที่ของกระทรวงยุติธรรมที่จะต้องขออนุญาตศาลในการที่จะพิจารณาคดีในศาล ในกรณีที่สมาชิกสภาใดสภาหนึ่งถูกฟ้องร้อง ซึ่งกระทรวงยุติธรรมก็ได้ปฏิบัติตามหน้าที่ โดยขอให้มีการดำเนินคดีต่อท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติมาแล้ว แต่สภาได้ลงมติไม่อนุมัติให้ดำเนินคดีระหว่างสมัยประชุม ซึ่งคำร้องของท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติก็มีเหตุผลที่น่ารับไว้พิจารณากระผมคิดว่าทางออกที่ถูกต้องท่านน่าจะไปยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีขอให้ดำเนินคดีในเรื่องนี้ โดยท่านขอสละสิทธิและทางศาลจะแจ้งมาที่กระทรวงยุติธรรม กระทรวง-

ยุติธรรมพร้อมจะขอมาให้ครับ กระผมคิดว่าเป็นทางออกที่ถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญทุกประการครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมฟังคุณแล้วรู้สึกว่าคุณจะพูดกันนอกเรื่อง คือเนื่องจากผู้เสนอญัตตินั้นไม่ตั้งใจญัตติของตัวเองขอถอนญัตติออกไปแล้วประเด็นที่จะพิจารณากันไม่ได้หมายความว่าจะอนุมัติให้ศาลดำเนินคดีหรือไม่ ประเด็นอยู่แต่ว่าสภาจะอนุมัติให้ถอนญัตตินั้นไปหรือไม่ กระผมขอให้ท่านประธานรวบรวมมติเร็ว ๆ หน่อยเถอะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงจะไม่มีปัญหา เป็นอย่างที่คุณปิยะณัฐว่านะครับ ถูกต้องแล้วเพราะฉะนั้นท่านผู้ใดไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ผมก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัตินะครับ ขอถอนเมื่อไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ถอนไปได้

ต่อไปครับ พิจารณาญัตติเรื่อง ขอให้แก้ไขข้อบังคับ ข้อ 14 ในการประชุมสภาสมัยสามัญประจำปี 2525 ของคุณปิยะณัฐ คุณปิยะณัฐเชิญแถลง

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนอื่นกระผมเห็นจะต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ตามที่ได้มีข้อบังคับ ข้อ 14 กำหนดเอาไว้เกี่ยวกับเรื่องการจัดระเบียบวาระการประชุมโดยกำหนดให้จัดตามลำดับ ซึ่งกระผมอยากจะขออนุญาตอ่านข้อบังคับข้อ 14 ว่าการจัดระเบียบวาระนั้นจะต้องดำเนินการจัด "(1) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม (2) รับรองรายงานการประชุม (3) กระทู้ถาม (4) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว (5) เรื่องที่ค้างพิจารณา (6) เรื่องที่เสนอใหม่ (7) เรื่องอื่น ๆ" และก็ในกรณีที่ท่านประธานเห็นว่าเป็นเรื่องด่วนจะจัดไว้ในลำดับใดก็ได้ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ข้อ 14 นี้มีประโยชน์ในการจัดระเบียบวาระการประชุม โดยวัตถุประสงค์จะให้การนัดประชุมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย แต่ถ้าหากเรามาคำนึงว่าวาระการประชุมนั้นมีอยู่จำนวนพอที่สภาจะพิจารณาไปให้เสร็จสิ้นได้มันก็จะเป็ประโยชน์ดี แต่บังเอิญงานของสภาผู้แทนราษฎรที่ค้างค้ำอยู่นั้นมีจำนวนมากมายก่ายกองเหลือเกิน เรื่องที่ค้างอยู่ที่จัดระเบียบวาระการประชุมมาในวันนั้นนี้มีอยู่ถึง 15 หน้ากระดาษด้วยกัน เฉพาะลำดับที่อ่านชื่อเรื่องที่จะต้องพิจารณากัน กระผมว่าก็กินเวลาไม่น้อยกว่า 30 นาทีเข้าไปแล้ว เรื่องต่าง ๆ นี้ได้รวบรวมทั้งเรื่องที่มีความเร่งด่วนน้อยและเร่งด่วนมาก ซึ่งกระผมคิดว่างานของสภาผู้แทนราษฎรนั้นน่าที่จะต้องพิจารณาความสำคัญเป็นลำดับไป ยิ่งกว่าจะต้องพิจารณาตามระเบียบวาระ แล้วเท่าที่ปฏิบัติผ่านมาในสมัยการประชุมครั้งก่อน ๆ นั้น กระผมก็สังเกตเห็นว่าก่อนที่จะมีการเริ่มประชุมในครั้งใดก็จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระการประชุมทุกครั้งทุกหน และในการเสนอญัตติขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระการประชุมนั้นก็ค่อนข้างจะสร้างความโกลาหลให้ที่ประชุมเป็นอย่างยิ่งและโดยเฉพาะเป็นข้ออ้างของรัฐบาลในการที่ท่านไม่สามารถจะมาชี้แจงต่อสภา เวลาที่สภาหยิบยกญัตติที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลขึ้นมาพิจารณา จนกระทั่งครั้งหนึ่งท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังท่านนั่งยิ้ม

อยู่ บอกว่าสภานี้จัดระเบียบวาระแล้วมาเปลี่ยนระเบียบวาระเป็นรายวัน ทำให้รัฐบาลปรับปรุงตัวเองไม่ทัน ท่านมีความเชี่ยวชาญในเรื่องการลดค่าเงินบาท แต่ท่านไม่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องการจัดระเบียบวาระการประชุม เหตุที่สภาดำเนินการจัดระเบียบวาระไปเพราะว่าข้อบ่งคับข้อ 14 ได้กำหนดหลักเกณฑ์เอาไว้ว่าจะต้องจัดอย่างไร ซึ่งท่านผู้ไม่รูปร่างท่านก็ดำหนิติเตียนว่าการประชุมสภานั้นเอาเรื่องที่ไม่ทันสมัยล้ำสมัยเข้ามาประชุมกัน เพราะฉะนั้นดังนั้น กระผมเห็นว่าเนื่องจากระเบียบวาระนั้นมีอยู่มากมาย แล้วถ้าหากเราจะดำเนินการประชุมไปตามข้อบ่งคับ ข้อ 14 ที่กำหนดไว้แล้วการประชุมสภา ก็อาจจะเสียเวลาลำช้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งปรากฏว่าเรื่องบางเรื่อง ในระเบียบวาระการประชุมที่อยู่ในลำดับต้นนั้นค่อนข้างที่จะล้ำสมัยและไม่ทันต่อเหตุการณ์ โดยเฉพาะญัตติบางเรื่องหรือว่าเรื่องบางเรื่องนั้นตัวผู้เสนอญัตติเองก็ไม่สนใจแล้วก็ไม่ได้คิดใจแล้ว เพียงแต่ว่ายังกอนออกไม่ได้ เพราะเหตุว่าเรื่องมันยังคงคาอยู่ในระเบียบวาระการประชุม กระผมเห็นว่าเพื่อเปิดโอกาสให้การประชุมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย แล้วก็ไม่ต้องมีการมาเสนอขอเปลี่ยนระเบียบวาระในที่ประชุมให้เป็นที่ยุ่งยาก เพราะในทางปฏิบัติในขณะนี้กระผมก็คิดว่าทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเอง ก็คงจะปรับปรุงตัวกันได้พอสมควรในการที่จะพูดคุยกันด้วยเหตุด้วยผล ถ้าเราจะเอาเรื่องที่จะต้องมาถกเถียงกันเกี่ยวกับเรื่องการจัดระเบียบวาระการประชุมเอาเรื่องใด ขึ้นมาพิจารณาออกไปพูดคุยกัน นอกห้องประชุม โดยถือว่าท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ไปปรึกษาหารือว่า จะเอาเรื่องไหนขึ้นมาพูดคุยกันก่อนแล้ว กระผมก็คิดว่าการปรับปรุงในการที่จะดำเนินการประชุม นั้นน่าที่จะเป็นไปด้วยความเรียบร้อยยิ่งขึ้น กระผมสังเกตดูสถานการณ์บ้านเมืองเราในขณะนี้ค่อนข้างที่จะอยู่ภาวะนอกเหนือจากการควบคุม ท่านอดีตนายพลแห่งกองทัพเรือ พลเรือเอก สนั่น บัญยะชัย ได้พูดคุยกับกระผมว่า เวลานี้เป็นช่วงที่สถานการณ์มันอยู่นอกเหนือภาวะการควบคุม มีการเดินขบวนอะไรต่าง ๆ นานา รัฐบาลก็รับมือไม่ได้ต้องส่งให้ท่านแม่ทัพเป็นคนแก้ไขปัญหามหค กระผมไม่อยากจะให้เหตุการณ์อย่างนั้นเกิดขึ้นในสภา ประเดี๋ยวตกลงเรื่องระเบียบวาระกันไม่ได้ว่าจะเอาเรื่องไหนขึ้นมาพูดคุยกันก็จะต้องเดือดร้อนถึงท่านพลเอก อาทิตย์ กำลังเอก อีกเพราะฉะนั้นกระผมว่าปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ถ้าเราไปพูดคุยกันนอกห้องประชุมเสีย โดยมอบให้ท่านประธานเป็นผู้พิจารณาลำดับความสำคัญในการที่จะมาพิจารณากัน ซึ่งในทางปฏิบัติถ้าหากท่านประธานจะกรุณา เชื้อเชิญตัวแทนจากพรรคการเมืองต่าง ๆ ไปร่วมปรึกษาหารือกันว่า เราจะเอาเรื่องไหนเข้าประชุมก่อนเป็นเรื่อง ๆ ไป กระผมก็คิดว่าความเรียบร้อยจะเกิดขึ้นในที่ประชุมนี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้เสนอญัตติเพื่อให้งดใช้ข้อบ่งคับ ข้อ 14 เกี่ยวกับเรื่องการจัดระเบียบวาระให้ เป็นไปตามดุลพินิจที่ท่านประธานคิดว่าเราควรจะพิจารณาเรื่องไหนก่อน กระผมขอขอบคุณครับ

นายประยูร สุรนิวงศ์ (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม ประยูร สุรนิวงศ์ จากอุตรธานี พรรคชาติประชาธิปไตย ญัตติที่ท่านผู้มีเกียรติ

จากศรีสะเกษเสนอมานั้นกระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง คือคงดิใช้ข้อบังคับ ข้อ 14 แต่กระผมมีความเห็นเพิ่มเติมกรณีที่ให้สิทธิแก่ท่านประธานในการที่จะพิจารณาว่าจะเอาอะไรขึ้นมาก่อนหลังสำหรับความคิดของกระผมนั้นกระผมขอกราบเรียนเสนอท่านประธานว่า น่าจะมีกรรมวิธีการชุดหนึ่งช่วยท่านประธานในการจัดว่าจะเอาอะไรขึ้นก่อนหลังในระเบียบวาระการประชุม เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนสรุปว่าเห็นด้วยกับการยกเว้นการใช้ข้อบังคับ ข้อ 14 และขอเพิ่มเติมให้ท่านประธานได้ตั้งกรรมวิธีการ เกี่ยวกับการจัดระเบียบวาระการประชุมโดยเลือกจากอัตราส่วนแบบกรรมวิธีการต่าง ๆ ขึ้นมาอีกทีหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณพิภพครับ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิภพ อะสีติรัตน์ ส.ส. กรุงเทพฯ พรรคประชาธิปัตย์ กระผมเห็นว่ากรณีที่ท่านผู้มีเกียรติได้เสนอญัตติของดิใช้ข้อบังคับข้อ 14 นั้น ตามที่เสนอมานั้นกระผมเห็นว่าจะไม่บรรลุผลที่ต้องการ เพราะว่างดิใช้เฉพาะข้อ 14 แต่ไม่ได้ข้อย 18 ด้วย ข้อ 18 ได้บัญญัติไว้ว่า "การประชุมสภา ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระประชุม และต้องดำเนินการพิจารณาตามลำดับระเบียบวาระประชุมที่จัดไว้ทั้งนี้ เว้นแต่ที่ประชุมลงมติเป็นอย่างอื่น" เมื่อท่านยกเว้นงดใช้ข้อบังคับ ข้อ 14 แต่ไม่งดข้อย 18 ด้วย ถึงแม้ท่านประธานจะจัดอย่างไรมานะครับ สมาชิกในที่ประชุมย่อมเปลี่ยนระเบียบวาระได้เสมอ กระผมจึงไม่เห็นด้วยในการที่จะเปลี่ยนระเบียบวาระครับ ที่จะงดดิใช้ข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปัญญา เกสรทอง จากเพชรบูรณ์ กระผมขอกราบเรียนว่า กระผมเห็นด้วย ที่คุณปิยะณัฐ วัชรภรณ์ ได้เสนอญัตติขอให้งดดิใช้ข้อบังคับ ข้อ 14 เพื่อที่จะเปิดโอกาสให้ท่านประธานได้ทบทวนญัตติและระเบียบวาระต่าง ๆ ที่บรรจุไว้ ซึ่งบางเรื่องนั้นเกือบจะไม่มีผลในการที่จะนำเข้ามาพิจารณา เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าอันนี้จะเป็นโอกาสที่ให้สภานี้ได้พิจารณางานสำคัญที่ยังค้างอยู่ เพราะเราอย่าลืมว่าสมัยสามัญครั้งนี้เป็นสมัยสุดท้ายที่จะมีการประชุมสภาผู้แทน ในครั้งนี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากไม่มีการแก้ไขเพื่อที่จะนำเอาเรื่องสำคัญที่ค้างอยู่มาพิจารณาแล้ว เมื่อหมดสมัยอายุสภาผู้แทนราษฎรนี้แล้ว กระผมคิดว่าพระราชบัญญัติต่างๆ ซึ่งรัฐบาลเสนอมาก็ดี หรือพระราชบัญญัติซึ่งผ่านการพิจารณาของกรรมวิธีการจะเข้าในวาระ 2 ก็ดี ก็อาจจะต้องตกไป แล้วมาเริ่มต้น 1 กันใหม่ เมื่อสมัยการมีผู้แทนสมัยหน้า เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าสมาชิกแห่งรัฐสภา ก็คงจะไม่มีใครขัดข้องในการที่จะงดดิใช้ข้อบังคับข้อนี้แต่ตามที่ท่านรองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์เกรงว่าจะไปขัดกับ ข้อ 18 นั้น กระผมคิดว่าไม่น่าจะขัดเพราะ ข้อ 18 บัญญัติให้ประชุมตามระเบียบวาระที่จัดไว้ ในเมื่อท่านประธานจัดไว้ใหม่ แล้วก็ต้องประชุมเป็นไปตามนั้น แต่ส่วนจะมีการเปลี่ยนระเบียบวาระอันนี้ก็ เป็นไปโดยวิถีทางของการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งอาจจะเห็นเรื่อง

สำคัญว่าหยิบยกขึ้นมาในคราวนั้น ก็อาจจะต้องปล่อยให้ลอยตัวให้มีโอกาสกระทำได้ เพราะ ฉะนั้นกระผมก็อยากจะได้เห็นในการเปลี่ยนแปลง แล้วก็แก้ไขเพื่อจะนำเอาสิ่งที่มีประโยชน์ใน พระราชบัญญัติต่าง ๆ แม้กระทั่งเดี๋ยวนี้อยู่ในวาระ 2 ก็มีจำนวนมาก แม้แต่บางเรื่องซึ่งรัฐบาล เสนอมา กระผมคิดว่าเป็นประโยชน์ต่อประชาชนต่อแผ่นดิน ก็น่าจะได้มาพิจารณากันให้เสร็จสิ้น เสีย เพราะว่าเป็นโอกาสสุดท้ายในสมัยนี้ ประชุมเพียง 3 เดือน เดือนหนึ่ง 4 ครั้ง แล้วก็ เพียง 12 ครั้งเท่านั้น ต่อไปก็เชื่อว่างบประมาณรัฐบาลก็คงเปิดปีปิดปี แล้วก็มาวิสามัญกันก็ ปิดก็คงจะเสร็จสิ้นเพราะฉะนั้นกระผมขอสนับสนุน แล้วขอฝากข้อสังเกตว่า ในเมื่อสภานิติบัญญัติ ให้งดใช้ข้อ 14 แล้ว ก็ขอให้ประธานนั้นได้จัดระเบียบวาระเรื่องพระราชบัญญัติเป็นสำคัญ เรื่องแรกคือพระราชบัญญัติซึ่งพิจารณาในชั้นกรรมาธิการเสร็จแล้ว แล้วพระราชบัญญัติซึ่งรัฐบาล หรือสมาชิกเสนอเข้ามาเป็นสำคัญ กระผมก็ฝากข้อสังเกตไว้ดังนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาที่ไม่เห็นด้วย เชิญครับ

นายเซวตศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเซวตศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมต้องขอประทานอภัยที่เอ่ยนาม คือ คุณนิยะณัฐ วัชรภรณ์ แห่งจังหวัดศรีสะเกษ ได้เสนอญัตติให้งดใช้ข้อบังคับ ข้อ 14 กระผม ขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมไม่เห็นด้วย ที่กระผมไม่เห็นด้วย เพราะกระผม มาพิจารณาข้อบังคับ ข้อ 14 แล้ว ในการจัดระเบียบวาระการประชุมเป็นอำนาจของประธาน- สภาเมื่อเป็นอำนาจของประธานสภา จึงไม่ใช่อำนาจของสมาชิกในข้อบังคับข้อ 14 ก็เรียง ลำดับไว้แล้วเกือบบรรดสุดท้ายนะครับ พรรคที่สาม ก็บอกไว้ชัดว่า ในกรณีที่ประธานสภาเห็นว่า เรื่องใดเป็นเรื่องด่วนจะจัดไว้ในลำดับใดของระเบียบวาระประชุมก็ได้ นอกจากนั้นยังให้อำนาจ คณะรัฐมนตรีอีกว่าจะเสนอเข้ามาเป็น เรื่องด่วนก็ให้จัดลำดับ โดยให้ประธานเป็นคนจัด เพราะ ฉะนั้นเจตนารมณ์ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ก็คือต้องการอยากให้คุณประธานเอาเรื่องด่วนขึ้น มาพิจารณา เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อบ้านเมือง เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอำนาจของประธานก็ไม่ใช่ อำนาจของสมาชิก ถึงจะงดข้อ 14 มันก็จะมีประโยชน์อะไร ถ้าหากท่านประธานไม่จัดลำดับ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะประทานกราบเรียนว่า ข้อ 14 ก็ให้อำนาจประธานอยู่แล้ว จำเป็น หรือที่จะต้องงดใช้ข้อบังคับ ข้อ 14 งดทำไม งดเพื่อประโยชน์อะไร งดเพื่อที่จะให้สมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรทั้ง 301 คนนี้ขึ้นไปจัดระเบียบวาระประชุมอย่างนั้นหรือ ถ้าอย่างนั้นแล้วท่านผู้เป็น ประธาน กระผมว่าอีก 4 ปีก็จัดระเบียบวาระไม่ได้หรอกครับ ไปเถียงกัน แค่มารประชุมกันแค่นี้ ก็ลำบากอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นด้วย ขอให้งดใช้ข้อบังคับ ข้อ 14 ต่อไป และ เห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ไทยนะครับ คุณสมักร สุนทรเวช ขอ ประทานอภัยที่เอ่ยนามนะครับ ท่านยิ้ม ๆ อยู่ครับ ขอประทานอภัยด้วยครับ กระผมเห็นด้วย เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่อยากจะให้มีการงดและไม่เห็นด้วยกับผู้เสนอญัตติครับ ขอขอบคุณครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง

วิจารณ์ปรีชา จากพิษณุโลก พรรคชาติประชาธิปไตย กระผมขอประทานกราบเรียนว่าที่เสนอขอ งคิใช้ข้อบังคับมานี้กระผมไม่เห็นด้วย เหตุผลที่กระผมไม่เห็นด้วยนั้น กระผมได้อ่านข้อความในนี้ แล้วเห็นว่าเป็นการให้อำนาจท่านประธานจัดระเบียบวาระตามที่เห็นสมควร อันนี้เป็นการยัดเยียดอำนาจเผด็จการให้ท่านประธานดำเนินการทีเดียว ถ้าหากว่าต่อไปในสภานี้เกิดมีปัญหายุ่งยากที่จะต้องชกพอกรัฐบาล เสนอญัตติขออภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลทั้งคณะหรือรัฐมนตรีในรัฐบาลนี้เป็นรายบุคคลท่านไม่บรรจุระเบียบวาระเสียแล้ว โดยท่านอ้างว่าสภานี้ได้อนุมัติให้ท่านจัดระเบียบวาระตามที่เห็นสมควร เพราะได้ตั้งคิใช้ข้อบังคับกันเสียแล้ว การที่ได้เขียนข้อบังคับการประชุมข้อนี้ไว้เพื่อให้ท่านประธานได้ดำเนินการตามขั้นตอน ไม่ให้ใช้อำนาจของตัวเองหรือ मुखิโลกณะตามที่จะได้เห็นสมควรใช้เช่นนั้นไม่ได้ครับ เป็นการเผด็จการ เมื่อเรายู่ด้วยกันในลักษณะที่จะต้องปรึกษารื้อกัน เพราะฉะนั้นในการที่ท่านขึ้นไปเป็นประธานได้ด้วยความเห็นชอบของสมาชิกในสภานี้จะต้องดำเนินการตามข้อบังคับ แต่อยู่ ๆ เราจะมางคิใช้ข้อบังคับเพื่อให้ อำนาจท่านเพียงคนเดียวเข้าไปวินิจฉัยในการจัดระเบียบวาระประชุม กระผมเห็นว่าเป็นการ หนีบยื่นอำนาจเผด็จการให้ท่านที่จะจัดอย่างไรก็ได้ ให้สภานี้เข้ามาประชุมกันตามที่ท่านเห็น สมควรแต่ผู้เดียว การกระทำอย่างนี้กระผมเห็นว่าเป็นการไม่ชอบ จริงอยู่แม้ในลักษณะในทาง ปฏิบัติผู้เสนอญัตติอาจจะได้กล่าวไปว่าจะได้ เรียกมาปรึกษารื้อกัน เราก็เคยปรึกษารื้อกัน มาแล้วครับว่าจัดระเบียบวาระตามการประชุมนั้นอะไร เห็นว่ายังไม่ควรที่จะหนีบยกมาพิจารณา ในวันนี้ ก็ขอเปลี่ยนแปลงได้ แล้วเราก็เคยเชิญหัวหน้าพรรคต่าง ๆ เข้าไปหารือกัน แต่ว่าที่ข้อ บังคับจำเป็นต้องมีนั้นนะ เพื่อมีบังคับท่านประธาน ไม่ใช่ให้ใช้อำนาจแต่ผู้เดียว เพราะฉะนั้นการที่ จะไปงคิใช้แล้วให้อำนาจท่านประธานแต่ผู้เดียวนั้น กระผมเกรงว่าจะเกิดปัญหายุ่งยากในวันข้างหน้า เพราะการบริหารราชการของรัฐบาลในขณะนี้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนอย่างไรเราก็ตราบกันคืออยู่แล้ว แล้วก็ปัญหาที่เราทราบกันคืออยู่แล้วนั้นมันจะต้องมีเวลาที่จะชกพอกรัฐบาล เมื่อ จะชกพอกรัฐบาลเราเสนอขึ้นไป ท่านประธานไม่จัดเสียละ ทำไมกระผมไม่ไว้วางใจท่านประธาน ถึงขนาดนั้น นั่นก็เพราะกระผมมองเห็นว่าท่านประธานนั้นก็ยังเป็นมนุษย์ธรรมดาอยู่แล้วโดยเฉพาะตัวท่านประธานก็เป็นสมาชิกจากพรรคการเมืองพรรคหนึ่งซึ่งมีสมาชิกในพรรคนั้นร่วมสังกัด อยู่ในรัฐบาลนี้ด้วย กระผมวิตกไปถึงตรงนั้นด้วย กระผมจึงไม่เห็นด้วยที่จะงคิใช้ข้อบังคับอันนี้ ขอขอบพระคุณครับ

นายปิยะธัฐ วัชรารักษ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมรู้สึกเป็นห่วงใย ท่านประธานเหลือเกินที่ถูกกล่าวหาว่าจะใช้อำนาจเผด็จการ คนที่ไม่เป็นเผด็จการนี้ถูกเขาขัดเยียดว่าจะให้เป็นเผด็จการ แต่คนที่ เป็นเผด็จการไม่เห็นมีใครหน้าไหนกล้าไปพูดเลยว่าเขา เป็นเผด็จการ ท่านประธานครับ ที่กระผมเสนอญัตตินี้ขึ้นมา ก็เพราะเหตุว่ากระผมได้มีตัวอย่าง แล้วจากการประชุมในครั้งก่อน ๆ เนื่องจากเราเห็นว่า การจัดระเบียบวาระนั้นมันไม่คล่องตัว ทำให้เกิดการต้องมีการเปลี่ยนระเบียบวาระขึ้นมาอยู่เรื่อย กระผมได้เห็นตัวอย่างอย่างนั้นแล้ว

ถึงได้เสนอหาทางออก แต่กรณีที่มีสมาชิกหลายคนเป็นห่วงเป็นใยว่ามันจะยิ่งลำบากยากเป็น สร้างอำนาจเผด็จการให้เกิดขึ้นนั้น กระผมก็คิดว่าเราห่วงใย ตีตนไปก่อนใช้เพราะเหตุการณ์อย่างนั้นยังไม่เกิดขึ้น ขอให้ลองพิจารณาดูว่า ถ้าหากว่าเราเปลี่ยนระเบียบวาระโดยมอบให้มีการจัดระเบียบวาระใหม่ ไม่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับแล้วผลประโยชน์จะเกิดขึ้นจะดีหรือไม่ดี ถ้าไม่ดีก็ไม่ได้หมายความว่าเราจำเป็นต้องพิจารณาไปตามนั้น ข้อบังคับยังเปิดโอกาสให้ผู้ที่เห็นสมควรจะเอาเรื่องไหนขึ้นมาพิจารณาก่อน ก็สามารถที่จะเสนอขอเปลี่ยนระเบียบวาระที่จัดเอามาแล้วก็ยังได้อีก ไม่ได้จำกัดว่าถ้าหากว่างคิใช้ ข้อ 14 แล้วต่อไปประธานจัดระเบียบวาระมาอย่างไรจะต้องพิจารณาไปอย่างนั้น ข้อบังคับข้อ 33 ยังกำหนดให้ท่านสมาชิกมีสิทธิ์จะขอเปลี่ยนระเบียบวาระได้อีก เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้กระผมจึงคิดว่าเราน่าจะพิจารณากันให้ดี กรณีที่เป็นห่วงว่า ถ้าหากว่างคิใช้ข้อบังคับข้อ 14 แล้ว การจัดระเบียบวาระมันจะไม่เป็นไปตามที่เราต้องการนั้น กระผมก็คิดว่าถ้าเราลองดำเนินการไปก่อน มันไม่ดีไม่เหมาะสมอย่างไร ก็เสนอญัตติกเล็กที่เราอนุมัติกันได้ โดยเสนอญัตติให้เอาข้อ 14 มาใช้อีกก็ยังได้ ไม่ได้ตัดสิทธิ์ไปเสียเลยทีเดียว เพราะฉะนั้น กระผมจึงเห็นว่าถ้าหากว่าเราจะลองทำงานที่เรายังไม่เคยทำมาก่อน ซึ่งกระผมเห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์มากกว่า มาเริ่มต้นกันคู่สักครั้งสักหน ถ้ามันไม่ดีอย่างไร กระผมเองจะขอรับผิดชอบแต่ผู้เดียวครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ เชิญ

นายถัฐ ชาตวิวัฒน์ศิริ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ก่อนอื่น กระผมขอกราบเรียนว่า กระผมไม่ค่อยเห็นด้วยกับคุณปิยะถัฐ เพราะกระผมขอเรียนว่า ข้อสำคัญที่ปัญหาในการค้างค้ำของญัตติหรือกฎหมายต่าง ๆ ที่อยู่ในสภานั้น ในการที่จะขอเปลี่ยนแปลงวาระ หรือเปลี่ยนแปลงวาระอะไรก็แล้วแต่ ไม่ได้เป็นการแก้ไขปัญหาค้างค้ำกฎหมายหรือญัตติแต่อย่างใด เพราะว่าถ้าเราเปลี่ยนก็ไปไว้ข้างหลัง มันก็อยู่ในนั้นล่ะครับไม่มีทางตก ไม่มีทางหมดไป วิธีที่จะแก้ปัญหานั้นมันมีหลายวิธีที่จะให้มันผ่านไปให้มันตกให้มันหายไปได้ กระผมขอเรียนว่า ในรัฐสภานั้นก็มีพรรคการเมือง ซึ่งเข้าไปบริหารงาน คณะรัฐบาลก็มีคณะกรรมการประสานงานรัฐสภา ทำไมไม่เอามาทำหน้าที่ หรือว่าตั้งขึ้นไปแล้วไม่ทำหน้าที่กัน กระผมขอกราบเรียนอย่างเช่นว่า ญัตติซึ่งล้ำสมัยเมื่อเอาเข้าสู่ที่ประชุมตามระเบียบวาระซึ่งมีอยู่แล้ว เราก็จะทำให้มันตกลงไปได้ ซึ่งก็ทำได้โดยเสนอญัตติใหม่ขึ้นมา ของเก่าก็ตกไปหรือกฎหมายใดก็ตามซึ่งเราเห็นว่าไม่มีความสำคัญ รัฐสภาแห่งนี้ก็มีพรรคการเมืองซึ่งเป็นเสียงข้างมากอยู่แล้ว ตอนนี้ก็มีฝ่ายประสานงานรัฐสภาทำงานอยู่แล้ว ถ้าเห็นว่ากฎหมายนั้นไม่เข้าท่าเสนอเข้ามาก็มีผู้อภิปราย 2 - 3 ท่าน ก็เสนอปิดอภิปรายไปซิครับ แล้วก็โหวตกันก็ผ่านกันไป และบอกว่ากฎหมายฉบับไหนสำคัญ ไม่สำคัญ ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมาย กระผมเสนอมาเป็นปีแล้วนะครับ แล้วใครบอกว่าไม่สำคัญ มาสู้กับกระผมซิครับ กระผมต้องบอกว่าของกระผมสำคัญทั้งนั้น เมื่อกฎหมายของกระผมสำคัญแล้วก็ไปเปลี่ยน เปลี่ยนจนของกระผมไปอยู่ท้ายอยู่เรื่อย ถ้าหาก

ของกระผมนั้นเป็นคนไม่มีพวกไม่มีพรรค ไม่มีทางนำขึ้นมาพิจารณาซิครับอย่างนี้ กฎหมายกระผม กระผมก็ถือว่าสำคัญ แต่กฎหมายใคร ใครบอกว่าของใครสำคัญแล้วไปพูดกัน 2 - 3 คนบอกว่า กฎหมายนั้นสำคัญ กฎหมายของคนอื่นซึ่งไม่ได้พูดเลย และไม่ได้ไปชี้แจงเลย แล้วก็บอกว่าไม่สำคัญ อย่างนั้นมันไม่ถูกต้องครับท่านประธาน กระผมขอกราบเรียนว่าวิธีที่จะทำให้มันเร็ว ให้มัน รวบรวมให้กฎหมายผ่านไปให้มันมีหลายวิธี ลองหาวิธีแก้อย่างนั้นซิครับ ไม่ใช่หาวิธีแก้โดยการไป เปลี่ยนระเบียบวาระแล้วก็บอกว่าเอาที่สำคัญขึ้นมา อะไรคือความสำคัญครับ ท่านประธาน กระผมขอกราบเรียนว่า กฎหมายของกระผมนั้นเสนอมานานแล้ว เป็นปีแล้ว แล้วเป็นกฎหมายเกี่ยวกับ ธนาคาร ใครบอกว่าไม่สำคัญ แต่พอเปลี่ยนระเบียบวาระที่ไรของกระผมลงไปอยู่สุดท้ายทุกครั้ง แล้วอย่างนั้นะครับ บอกว่าเป็นธรรม กระผมคิดว่าเรื่องระบบความเป็นธรรมอย่าง กระผมยกตัวอย่างครับท่านประธาน กระผมไป เข้าแถวซื้ออะไรก็ได้ข้างนอกสภา ปากฎว่าไป อยู่หลัง แต่ถ้ากระผมมีเส้นมีสายกระผมไปอยู่หน้าได้ก่อน มีพรรคมีพวกกระผมไป เข้าหน้าได้ก่อน กระผมคิดว่ามีอยู่เฉพาะข้างนอกนี่จะมีอยู่ในสภาอีกแล้วหรือครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นกระผม ขอกราบเรียนว่า ให้มันเป็นไปตามระเบียบวาระ แต่ว่าฝ่ายประสานงานงานรัฐสภาหรือพรรค- การเมืองที่ร่วมรัฐบาลหาวิธีคลี่คลายในทางที่ดีซิครับ ไม่ใช่หาวิธีมาเปลี่ยน ๆ อย่างนี้กันเรื่อย แล้วก็อย่างที่คุณปิยะมิตรบอก ว่า ขอรุ้งถามเอ่ยนาม บอกว่าจะเอามาทดลองกัน ทดลองแล้ว ทดลองอีก เปลี่ยนมาหลายครั้งแล้วครับท่านประธาน เสร็จแล้วกฎหมายเป็นอย่างไรรับมันก็ยัง ค้างค้างอยู่ในสภา กระทั่งก็เหมือนกัน ยุติก็เหมือนกัน เหมือนยุติบอกว่าขอเปลี่ยน มันก็ไปอยู่ ข้างหลังอีกละครับ ไม่ได้หมดไป เราหาวิธีซิครับ ทำอย่างไรจะให้หมดไป ที่ไม่สำคัญกับบรรจุ เข้ามาหาวิธีทำอย่างไรให้มันรวบรวมให้มันสั้นและให้มันตกลงไปหายไป อย่างนี้จึงจะหมด อย่าง นี้จึงจะแก้ปัญหา เมื่อประชุมบ่อยกฎหมายก็ผ่านออกไปน้อย ก็เพิ่มวันประชุมเข้าไปซิครับท่าน- ประธาน หน้าที่ของผู้แทนราษฎรเราก็ทำ ทำตามหน้าที่ของเราหาวิธีอย่างไรให้รวบรวมให้ ได้ ครับท่านประธาน กระผมก็ขอกราบเรียนชี้แจงแค่นี้แหละครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอาเชิญเลยครับ

นายประจัญ กกล้าผจญ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมนายประจัญ กกล้าผจญ จากนครราชสีมา พรรคชาติไทย กระผมได้ฟังสมาชิกทั้งหลายได้อภิปรายไปแล้ว เปล่าหรือครับกระผมไม่ได้ขอปิดอภิปราย แต่กระผมขอตั้งข้อสังเกตว่า บ้านเมืองของเราจะ เจริญรุ่งเรืองได้นั้นกระผมคิดว่าบางครั้งก็จะต้องมีการรวบรัดตัดตอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบาง สิ่งบางอย่างทำให้เสียเวลาของสภาเราอย่างมากมาย เรื่องที่ไม่เป็นเรื่องเราก็พูดกันนานจน เสียเวลาโดยใช่เหตุ อันนี้จะโทษใครครับ จะโทษท่านประธานหรือท่านสมาชิกทั้งหลาย สมาชิก เหล่านี้ก็อยู่ในวิจาร์ณของสมาชิกทั้งหลายเหล่านี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงตั้งข้อสังเกตว่า นำที่ เราจะได้พัฒนาแล้วนะครับในการประชุมว่าอะไรควรที่จะพูดกันนาน อะไรควรที่จะพูดกันสั้น ๆ เพื่อให้บ้านเมืองของเราเนี่งเจริญรุ่งเรือง นั่นคือจุดหมายปลายทางนะครับ เพราะฉะนั้นอย่างนี้

เรื่องกระทู้ของกระผม วันนี้กระผมก็ตั้งใจอยากจะพูดอย่างเต็มที่คือเรื่องของรถนะครับ รถทัวร์ ลุกทุ่งที่ประชาชนเคียดแค้นอยู่ในขณะนี้ไม่ได้พูดอีก เมื่อเป็นเช่นนั้นอีกสักครูหนึ่งก็หมดเวลาแล้ว เมื่อเป็นเช่นนั้นกระผมจึงขอตั้งข้อสังวรไว้ว่าน่าที่เราจะพัฒนาได้แล้วนะครับในการประชุม ขอ-ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : น่าจะพอแล้วนะครับ พอจะวินิจฉัยกันได้หรือยังครับยังจะพูดอีกหรือครับ ก็ขอให้พัฒนา คุณศิริเชิญครับ

นายศิริ ทุ่งทอง (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศิริ ทุ่งทอง ส.ส. จังหวัดอุทัยธานี กระผมจะต้องเห็นด้วยกับคุณปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ กระผมเห็นด้วยว่าการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร เราน้อยากจะให้พัฒนาอย่างสุดที่พูดไปเมื่อกี้ กระผมว่าที่มันขาดเพราะเราที่รับหน้าที่มาเป็นผู้แทนราษฎรกันไม่ค่อยมาประชุม กระผมอยากจะให้เพิ่มวันประชุม แต่สภาไม่ทำ ท่านประธานควรจะทำครับ ใครไม่มาเรียกชื่อครับขาดให้สื่อมวลชนหรือมิฉะนั้นเอาชื่อให้สื่อมวลชนไปประจานครับ กระผมกล้ารับรองว่ากระผมไม่เคยขาดอย่างนี้ชิครับผู้แทนเราไม่พัฒนา เวลาประชุมนี้ครับ ท่านประธานเห็นหรือไม่ 301 คนมาเท่าไรครับ เอากันจริงกันจึงเสียที่ชิครับ อย่าโกหกหลอกลวงประชาชนมาในสภานี้จะมาเป็นปากเป็นเสียง กระผมไม่เห็นที่บ้านเมืองพัฒนา ผู้แทนเราก็ไปโทษข้าราชการประจำเขา เราเองก็ยังไม่รักษาเวลา แล้วจะว่ากันอย่างไรครับ แล้วระเบียบวาระประชุมนี้กระผมอยากจะให้ ขอโทษเถอะครับท่านประธาน ให้บรรจุเป็นระเบียบ เป็นมาตรฐานเสียทีว่าจะเอาอย่างไรนี้กระตั้งแต่ปีที่แล้วมาจนปีนี้ ญัตติตั้งแต่ปีที่แล้ว กระตั้งดูแล้วมาตกดูฝน กระตั้งเรื่องน้ำท่วมไปตกดูแล้ว ห่ากันอยู่อย่างนี้ จะไปแก้ปัญหาชาติบ้านเมืองได้อย่างไร ท่านประธานลองคิดซิ ราษฎรเขาเคียดแค้นราคามันตกต่ำ เขาจึงยื่นญัตติมา มันขึ้นราคาเสียแล้ว ไม่ต้องพูด ราคาข้าวถูกยังไม่ทันแก้ ปัญหาข้าวแพง ที่นี้ราคาข้าวแพงไปแก้ราคาข้าวถูก เรื่องปัญหาต่าง ๆ อยู่ที่เราช่วยกันชิครับ แล้วเรื่องเพิ่มวันประชุมเข้าไปนี้แก้คันเหตุเราอย่าเอาปลายเหตุมาพูดกันครับ ทุกวันนี้เราปลายเหตุ แล้วรัฐมนตรีวันประชุมควรจะมาชิครับ บางคนไม่มานี่มา 30 กว่าคนมากี่คนครับ น้อยกับกระผมท่านมาแน่ คนนี้กระผมชอบครับแก้ประปาแตกขาดมีรัฐมนตรีอย่างนี้ชิครับชาติบ้านเมืองเจริญ กระผมชมครับ เมื่อกี้ยังชมอยู่ นี่ถ้าเราแก้กันจริง ๆ นี้ครับ นี้กระตั้งของกระผมเรื่องรถบรรทุกเกินพิกัดอัตรา 10 ล้อ ตั้งแต่ปีกลายจนรถล้อยอดถนนปิดถนนจนวุ่นวายทั้งประเทศ ก็ยังไม่ได้ออก ยังไม่ได้แก้มันอย่างนี้ไปแก้อย่างไรละ ปีหน้าก็ปิดสภาแล้วเลือกตั้งกันใหม่ แล้วกระตั้งยังไม่ไปเลยยังไม่เดินเลยอย่างนี้มันก็แยชิครับท่านประธาน ฉะนั้นเรามาพูดกัน กระผมอยากพูดวันนี้ ต่อไปเอาละครับ เริ่มประชุมวันนี้ ต่อไปนี้ขอให้ประธาน กระผมจะทำหนังสือถึงท่านประธาน ขอรายชื่อให้สื่อมวลชน ใครไม่มาประชุมเอาไปประจาน โก๊สเลือกตั้งแล้วประชาชนจะได้รู้ผู้แทนจังหวัดนั้น หลังยาวแล้วมาค่าสภา หนังสือพิมพ์ก็ขอโทษเถอะอย่าเขียนค่าผู้แทนหลังยาวเสียหมดเลยครับ หลังสั้นหลังยาว ชาวบ้าน กระผมมาประชุมทุกทีก็โดนหลังยาวกับท่านด้วย ที่นี้ใครหลังยาวจะได้

เอาคนนั้นหลังยาว ใครนั่งหลังคนนั้นนั่งหลัง คนไหนโตตร่มคนนั้นเอาไปเป็นตัวคนเลยครับ ฉะนั้นท่านประธานครับ กระผมเห็นด้วยกับคุณปิยะณัฐ จะได้วางระเบียบมาตรการให้มันแน่นอน เสียที ขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร (ตราด) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด พรรคประชาธิปัตย์ ผมเองวันนี้ขอไม่เห็นด้วยกับคุณปิยะณัฐ วัชรภรณ์ ที่จะมางดใช้ข้อบังคับ ผมเห็นว่าพระราชบัญญัติ กระทู้หรือญัตตินั้นมีความสำคัญ ผู้ที่เสนอก็ย่อมจะมีความสำคัญแต่เฉพาะตัวของเขา ไม่มีใครสามารถที่จะวิเคราะห์ได้ว่า พระราชบัญญัติฉบับนั้นไม่สำคัญ และบางคนนั้นเสนอมาก่อน แต่ถูกเอาไปไว้ที่หลังอย่างนั้น ถือว่าไม่มีความเป็นธรรม จะเห็นได้ว่ากระทู้ที่มีญัตติจำนวนมากนั้น ผมเห็นว่าทางสภานั้นน่าจะพิจารณาวินิจฉัยว่า กระทู้นั้นเป็นการล่าหลัง แต่เป็นบทบาทหนึ่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นหน้าที่หนึ่งที่เป็นการควบคุมอำนาจฝ่ายบริหารแล้วเราจะเห็นได้ว่าการไม่ได้กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นนั้นจึงทำให้ปัญหาของสมาชิกสภาผู้แทน จะต้องเป็นหูเป็นตาแทนที่ทางรัฐบาลที่จะต้องมาตั้งกระทู้ถาม แต่ปัญหาที่สมาชิกได้พูดไปแล้วนั้นได้เห็นว่ากระทู้นั้นบางครั้งถามถึงเรื่องน้ำท่วม แต่ว่าฝนแล้งแล้วกระทู้นี้ยังไม่ตอบแต่วิธีการแก้ไขนั้นทางสมาชิกสภาผู้แทน น่าจะมาคิดกันว่าควรที่จะเอาออกไปตอบข้างนอกหรือว่านอกสภาหมายถึงห้องกรรมาธิการโดยเฉพาะรัฐมนตรีก็สามารถจะมาตอบได้ทุกวัน ๆ หมายถึงว่ารัฐมนตรีช่วยเองงานก็ไม่ใช่มิมากนัก เพราะเป็นรัฐมนตรีประจำ เขาว่าอย่างนั้นนะครับ ก็ตามที่เขารู้สึกว่าผมคิดว่าผมก็เห็นว่าจะได้เพิ่มการทำงานของรัฐมนตรีขึ้นหมายถึงว่ากระทู้นั้นตอบได้ทุกวัน แม้ว่าเราจะเปิดสมัยประชุมหรือไม่เปิดสมัยประชุมผมก็คิดว่าปัญหาที่ทางผู้แทนราษฎรเองอยากจะถามกระทู้นั้นมากมายเหลือเกิน ผมคิดว่าอย่างนั้น เพราะปัญหาแต่ละจังหวัดที่เกิดขึ้นอย่างผมเอง ผมก็อยากจะตั้งกระทู้ถามว่า ถ้าเงาะบ้านผมนี้เวลานี้ ออกดอกมากมาขายก๋ากองแล้วที่รัฐบาลจะพยุงราคาได้อย่างไร ผมก็ไม่สามารถจะตั้งกระทู้ได้ เพราะผมรู้ถ้าตั้งไปแล้วอีกปีหน้าก็จะตอบพอดีหมดสมัยแล้วไม่รู้จะเป็นผู้แทนหรือไม่เป็นหรือว่าจะมีการเลือกตั้งหรือไม่ ผมก็ยังไม่รู้เหมือนกัน เพราะนี่มันเป็นปัญหามากมาขายก๋ากองที่เราอยาก จะตั้งกระทู้ถามรัฐบาลแล้วให้หันต่อเหตุการณ์ เพราะเหตุว่าทางเราควบคุมการทำงานของ รัฐบาลนั้นบางที่ข้าราชการภายในจังหวัดก็ไม่สามารถตอบสนองให้ประชาชนหรือดำเนินการ เรา เป็นสมาชิกสภาผู้แทน เราก็มีความอึดอัดใจเป็นบางอย่าง เพราะเราเห็นสภาพการณ์แล้วเรา ควรจะตั้งกระทู้ถามรัฐบาลได้ อย่างปัญหาชายแดนอย่างจังหวัดผมนี้มีการค้าอาวุธที่ กอ.รมน. ไปซื้ออาวุธจากเขมรได้ จากไทยได้ จากคนไทยได้ ผมอยากจะตั้งกระทู้ถามรัฐบาลว่า กอ.รมน. มีอำนาจเห็นอกกฎหมายหรือไม่มีอะไรทำนองนี้อีกเยอะแยะที่อยากจะตั้งกระทู้ แต่ตั้ง เข้าไปแล้ว แล้วจะทำอย่างไรในเมื่อกระทู้ติดอันดับไปอย่างนี้ แล้วเมื่อไรจะไปตอบกัน เป็น อย่างนี้ครับ ถ้าหากกระทู้ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างนี้แล้ว ผมว่ามีความสำคัญและหน้าที่ของผู้แทน-

ราษฎรมาก เราจะได้เห็นว่าผู้แทนนั้นไปสัมผัสกับประชาชนจริงไหม ไปอยู่บ้านจริงไหม ไปคบคิดสมัยประชุมกันท่านได้สัมผัสกับประชาชน รู้เหตุการณ์ในจังหวัดของตัวเองบ้างได้ไหม นั้นมันเป็นการพิสูจน์ได้ แล้วเวลานี้ถ้าหากว่าหมดสมัยนั้นเราจะเอาอะไรไปพูดกับประชาชนว่าเราได้ทำงานอะไรไปบ้าง พระราชบัญญัติเสนอเข้าไปกรรมาธิการก็ไม่ผ่านแล้วพระราชบัญญัติต่างคนต่างเสนอเข้าไป ๑ มีแต่พระราชบัญญัติ กฎหมายออกไปแต่บังคับใช้ไม่ได้แต่งงานของผู้แทนราษฎรนั้นต้องยื่นกระทู้ ถูตติเพื่อควบคุมการบริหารของรัฐบาล ถ้าหากว่าทำไม่ดีก็ไล่รัฐบาลออกไปอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นถ้าหากคนเป็นผู้แทนราษฎรไม่มีกระทู้เลย ประชาชนเขาถามว่าในจังหวัดนั้นทำไมไม่ถามรัฐบาลเอา บางทีก็ผู้แทนราษฎรก็หาทางออกยื่นเป็นหนังสือไป บางทีรัฐมนตรีไม่ตอบ ประชาชนก็มาถามผู้แทนเรื่องนั้นเป็นอย่างไร เราก็ตอบไม่ได้ แต่ถ้าเป็นกระทู้แล้วเราก็สามารถที่จะถ่ายทอดกับประชาชนฟัง แล้วก็เอาคำแก้ตัวของรัฐบาลนั้นไปสู่ประชาชนได้ เพราะฉะนั้นกระทู้นั้นเราจะต้องพัฒนาได้ แล้วเราจะต้องแก้ไข ไม่ใช่เป็นโบราณคร่ำครึอย่างนี้ ขอขอบพระคุณครับ

ร้อยตำรวจเอก มานัส ชูวนลิน (นครปฐม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มานัส ชูวนลิน จากนครปฐม พรรคชาติประชาธิปไตย คือกระผมก็อยากจะให้เข้าเรื่องเข้าราวเสียทีครับ เพราะท่านผู้มีเกียรติทุกท่านต่างก็บอกว่า งานของสภานี้ไม่เดินไป แต่กระผมก็เห็นว่าการถกเถียงกันบางสิ่งบางอย่างที่กระผมคิดว่ามันก็ไม่ได้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนมาก เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเสนอการปิดการอภิปราย ขอขอบคุณครับ

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ท่านสมาชิกได้ขอปิดการอภิปรายยังขาดผู้รับรองครับ ยังไม่สมบูรณ์ครับ ขอให้ทบทวนอีกครั้งหนึ่งครับ

ร้อยตำรวจเอก มานัส ชูวนลิน (นครปฐม) : ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอขอบคุณครับ (มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยว ไม่ใช่ครับ คืออภิปรายไปก่อนแล้วนะครับก็เห็นว่าอภิปรายมาแล้ว น่าจะพอ หรือยังจะคิดใจ

ร้อยตำรวจเอก มานัส ชูวนลิน (นครปฐม) : ท่านประธานครับ เมื่อกี้กระผมไม่ได้อภิปรายนะครับ เพราะกระผมเห็นว่ากระผมไม่ได้อภิปรายในประเด็นข้อบังคับนะครับ ที่นี้ในเมื่อไม่ได้อภิปรายในประเด็นข้อบังคับ แล้วกระผมเสนอปิดอภิปรายก็ไม่ผิดใช่ไหมครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้ก็แล้วกันเพื่อตัดปัญหาไว้ครับ ผมก็เห็นว่าอภิปรายกันมานานแล้วขอมติเลยครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้คงใช้ข้อบังคับ ข้อ 14 ตามผู้เสนอโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 17 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรงดใช้ข้อบังคับนี้ โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ 84 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านที่เห็นว่าควรงดใช้ข้อบังคับมี 17 ท่าน ที่ไม่เห็นด้วยมี
84 ท่าน ก็เป็นอันว่าไม่งดใช้ข้อบังคับ

นายปิยะฉัตร วัชรารักษ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่ท่านประธานจะเปิด
ประชุมณะครับ กระผมคิดว่าเราน่าจะพิจารณาเรื่องสำคัญอีกสักเรื่องหนึ่ง กระผมอาศัยข้อบังคับ
ข้อ 37 (2) ขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม นำวาระที่ 7.1 กำหนดวันและเวลาประชุม
ในสมัยประชุมสามัญประจำปี พ.ศ. 2525 ขึ้นมาให้สภานี้พิจารณาเสียก่อน ขอผู้รับรองด้วยครับ
ยืนยันครับ

(มีสมาชิกยืนยันรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอขอเปลี่ยนเอาระเบียบวาระ 7.1 กรุณาพลิก
ระเบียบวาระที่ 7.1 คือการพิจารณากำหนดวันและเวลาประชุมในสมัยประชุมสามัญประจำปี
พ.ศ. 2525

นายปิยะฉัตร วัชรารักษ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผมได้ฟังเพื่อนสมาชิกให้
ความเห็นเมื่อสักครู่นี้เกี่ยวกับญัตติของกระผมว่า เราน่าจะมาพัฒนาการประชุมให้มากขึ้น เพราะ
ฉะนั้นก่อนที่จะกำหนดวันนี้ กระผมขอเสนอว่า ควรจะกำหนดก่อนเสียก่อน กระผมเสนอว่าขอให้
ประชุมสัปดาห์หนึ่งอย่างน้อย 2 วัน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยืนยันรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียวครับ รับกันหรือยังว่าให้เปลี่ยนระเบียบวาระนี้เดี่ยว
คุณปิยะฉัตร ไม่เป็นไรครับ ที่ประชุมว่าอย่างไรครับ ให้เปลี่ยนระเบียบวาระใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านก็เป็นอันว่าอนุมัติให้เปลี่ยนระเบียบวาระ
นะครับ

ต่อไปนี้ก็พิจารณาระเบียบวาระที่ 7.1 โดยเฉพาะมีการเสนอญัตติขอให้เปลี่ยนขึ้นมาคือ
พิจารณากำหนดวันและเวลาประชุมในสมัยประชุมสามัญประจำปี พ.ศ. 2525 ครับ คุณปิยะฉัตร

นายปิยะฉัตร วัชรารักษ์ (ศรีสะเกษ) : กระผมขอเสนอให้ประชุมอย่างน้อย 2 วัน ต่อ
1 สัปดาห์ ขอผู้รับรองครับ ขออีกทีหนึ่งครับ

(มีสมาชิกยืนยันรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องว่าสัปดาห์หนึ่งขอประชุม 2 วัน มีอยู่แล้ว
วันหนึ่งแล้วนะครับ คือขอเป็น 2 วัน มีวันหนึ่งแล้วก็ขอเพิ่มอีก 1 วันต่อสัปดาห์ใช้ใหม่ครับอย่าง
นั้นะครับ สัปดาห์ละ 2 วัน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

นายศิริ ทุ่งทอง (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศิริ ทุ่งทอง สมาชิกสภา

ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี กระทบอยากจะให้กำหนดวันนั้น กระทบเสนอเป็นวันพุธกับวัน-
พฤหัสบดีครับ ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไรครับ ถ้าที่ประชุมไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นก็
แปลว่า 2 วันนะครับ มีหรือครับ เชิญครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐุมาศย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบเชวงศักดิ์
เศรษฐุมาศย์ จากอุบลราชธานี กระทบขอเสนอญัตติให้มีการประชุมลับค่าห้าละ 3 วันครับท่านผู้
ใดเห็นด้วยโปรดให้การรับรองครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : โปรดยื่นขึ้นครับ
(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐุมาศย์ (อุบลราชธานี) : ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเชวงศักดิ์ 3 วัน คุณปิยะพันธุ์ 2 วัน คุณปิยะพันธุ์ครับ

นายปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระทบไม่ได้อยู่ฝ่ายรัฐบาล
นะครับ พยายามเอาใจรัฐบาลเต็มที่แล้ว บังเอิญรัฐบาลท่านมาอย่างนี้เอง กระทบขอถอนญัตติ
ของกระทบครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐุมาศย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ความจริง
กระทบไม่ใช่ฝ่ายรัฐบาลนะครับ เขากล่าวหากกระทบไม่เป็นธรรมครับ เพราะฉะนั้นกระทบจึงขอ
ถอนเหมือนกันครับ ท่านผู้เป็นประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันว่าถอน 2 ท่านขอถอนแล้วนะครับ เดี่ยว ๆ ครับ
คุณสมัครครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบสมัคร
สุนทรเวช พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กระทบก็ไม่แน่ใจว่าจะมีคนใช้สภาเป็นที่เล่นหัว
กันอย่างไร ขอรบกวนเรียนว่าเราตั้งใจกันมาจริง ๆ ว่าเที่ยวนั้นจะขอทำงาน 2 วัน แล้วเป็น
เหตุผลที่ดีที่สุด กระทบยังอยากจะสนับสนุนคุณปิยะพันธุ์คนแรกด้วยซ้ำไปว่า การเสนอ 2 วันนั้น
ควรจะต้องมีวันกำกับมาด้วย จะไปเสนอวันอังคารหรือวันพฤหัสบดีเป็นไปไม่ได้เลย รัฐบาลก็รับ
ไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็ต้องมีเหตุผลว่า 2 วัน แล้วเป็นวันไหนที่รัฐบาลรับได้ กระทบเห็นว่าเรา
เคยทำวันพุธ วันพฤหัสบดีมาแล้ว เพราะฉะนั้นกระทบก็ขอเสนอ 2 วัน แล้วก็ขอเสนอกำกับไว้
ด้วยว่าเป็นวันพุธกับวันพฤหัสบดีครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เห็นจะไม่มีปัญหาครับ ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นก็จะได้ว่ารวบรัดไปเลยครับ

จะทำงานกันได้ก็เห็นจะ 2 วันเท่านั้นล่ะครับ ค่ะหลายฝ่าย ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นแล้วก็ เพราะว่ามี 2 วัน มีท่านผู้เสนอคือหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์บอกแล้ว 2 วัน วันพุธกับ วันพฤหัสบดีนะครับ เชิญครับจะว่าอย่างไร มีความเห็นเป็นอย่างไร

นายบุญเกิด พิมพ์รเมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ผมสนับสนุน 2 วัน นะครับ แต่ผมขอเสนอเป็นญัตติเพิ่มเติมอีกสักนัดหนึ่งครับ ให้มีการประกาศชื่อผู้ไม่มาประชุม ขอเสนอเป็นญัตติ ขอผู้รับรองด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไรหรอกครับ อันนี้ไว้ว่ากันทีหลัง

นายบุญเกิด พิมพ์รเมธากุล (ขอนแก่น) : จะได้รู้กันเสียที่ว่า ผู้แทนชี้แจงกันแค่ไหน นะครับ เวลา 9 โมงก็ไม่มาอะไรต่าง ๆ ผมเองถ้าเขาตำที่หนึ่งมันเจ็บหมดทุกคนเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมก็เห็นว่าวันนี้เรายังมีงานอย่างอื่นอยู่นะครับ วุฒิสภา จะประชุม ก็ขอลีกประชุม

เลิกประชุมเวลา 11.09 นาฬิกา

ผู้จกรายงานการประชุม

สุตคะนิง คิษยาธิคม
 อนงค์ โท๊ะประดับ
 อุทุมพร แก้วสถิตย์
 พัทธนี คล้ายสุวรรณ
 รัชณี ชันธิโชติ
 กัลยา พิมพ์เสน
 พรรณบพผา วิไลวงษ์
 ทิพรัตน์ สวดประดับ
 อัมพา กันทิโกวิทย์
 เกษรา โกฎจนาท
 รุจิรา เมล็ดแดง

เปรมจิต บุญหล่อ
 สรัญญา จันทรเรีย
 บังอร แก่นกุล
 บุญพา เผ่าสำราญ
 สุภาภรณ์ มาลัยทัต
 สัจจิรา ทองมา
 เขาวเรศ นवलสกุล
 ประเสริฐ ปันสิน
 กฤษณา มิ่งสุวรรณ
 พัชรี ไชยคำพา

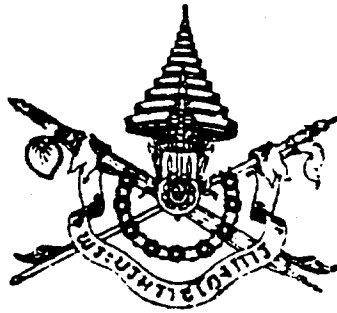
คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

บัวพรหม ธีรกุลยาณพันธ์
 บัญญัติ วงษ์ประยูร
 ประสงค์ วงษ์สุนทร
 สำรวล มหิทธิบุรินทร์
 โกศล แวงวรรณ
 สำเร็จ ภูนิคม
 ชัย ชิดชอบ
 ถวิล จันทรประสงค์
 ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร
 สำอางค์ พ่วงรอด
 ธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ
 ปิยะณัฐ วัชรภรณ์
 ณรงค์ บุญสิทธิ์
 เขิดชัย เพชรพันธ์
 บุญเกิด พิมพ์วรรณเมธากุล

ตรวจแล้ว วันที่ 2 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2525

สภาผู้ทรงอำนาจ
 ครั้งที่ 12 / 2525 (สมัยสามัญ)
 วันที่ 30 มิถุนายน 2525

บุญเท่ง ทองสวัสดิ์
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พระราชกฤษฎีกา
เรียกประชุมรัฐสภา
พ.ศ. 2525

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ประ.
ให้ไว้ ณ วันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2525
เป็นปีที่ 37 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า
โดยที่สภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดวันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปี 2525 ของรัฐสภา
ในวันที่ 1 พฤษภาคม 2525 ตามความในมาตรา 115 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 117 มาตรา 120 และมาตรา 159 ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุม
รัฐสภา สมัยประชุมสามัญประจำปี พ.ศ. 2525 ในวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2525

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
นายกรัฐมนตรี

“พระบรมราชโองการ
ประกาศ
พระราชกฤษฎีกา
เรียกประชุมรัฐสภา
พ.ศ. 2525

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช พร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2525
เป็นปีที่ 37 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้า
โปรดกระหม่อม ให้ประกาศว่า
โดยที่สภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดวันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปี 2525 ของรัฐสภา
ในวันที่ 1 พฤษภาคม 2525 ตามความในมาตรา 115 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 117 มาตรา 120 และมาตรา 159 ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ตราพระราชกฤษฎีกา
เรียกประชุมรัฐสภา สมัยประชุมสามัญประจำปี พ.ศ. 2525 ในวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2525

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
นายกรัฐมนตรี”